

Convenant duurzaamheid biomassa

Jaarrapportage 2021

Committed to the Environment

Convenant duurzaamheid biomassa

Jaarrapportage 2021

Auteurs: Anouk van Grinsven, Cor Leguijt, Reinier van der Veen, Emiel van den Toorn

Delft, CE Delft, mei 2022

Publicatienummer: 22.210391.062

Biomassa / Duurzaamheid / Criteria / Convenanten / Evaluatie

Opdrachtgever: Dutch Biomass Certification Foundation (DBC)

Alle openbare publicaties van CE Delft zijn verkrijgbaar via www.ce.nl

Meer informatie over de studie is te verkrijgen bij de projectleider [Anouk van Grinsven](#) (CE Delft)

© copyright, CE Delft, Delft

CE Delft

Committed to the Environment

CE Delft draagt met onafhankelijk onderzoek en advies bij aan een duurzame samenleving. Wij zijn toonaangevend op het gebied van energie, transport en grondstoffen. Met onze kennis van techniek, beleid en economie helpen we overheden, ngo's en bedrijven structurele veranderingen te realiseren. Al meer dan 40 jaar werken betrokken en kundige medewerkers bij CE Delft om dit waar te maken.

Inhoud

	Samenvatting	5
1	Introductie	8
	1.1 Convenant duurzaamheid biomassa	8
	1.2 Duurzaamheidseisen in het Convenant	8
	1.3 Ambitiepad en stimuleringsprogramma	9
	1.4 Mededingingsregels	9
	1.5 Wijzigingen ten opzichte van de jaarrapportage 2020	10
	1.6 Opbouw van deze rapportage	10
2	Biomassa-inzet	11
	2.1 Introductie tot het Convenant	11
	2.2 Aanpak	11
	2.3 Inzet naar hoeveelheid	11
	2.4 Inzet naar type biomassa	11
	2.5 Inzet naar categorie biomassa	12
	2.6 Inzet naar herkomst	13
3	Duurzaamheid: wettelijke eisen	14
	3.1 Introductie tot het Convenant	14
	3.2 Aanpak/methodiek	16
	3.3 Broeikasgasemissie	16
	3.4 Bodembeheer	17
	3.5 Koolstof en verandering in landgebruik	17
	3.6 Duurzaam bosbeheer	18
	3.7 Handelsketensysteem	20
	3.8 Conclusie: Mate waarin aan de wettelijke duurzaamheidseisen is voldaan	21
4	Duurzaamheid: bovenwettelijke eisen	23
	4.1 Introductie tot het Convenant	23
	4.2 Aanpak	24
	4.3 Bewijslast/resultaatanalyse	24
	4.4 Conclusie: mate waarin aan de bovenwettelijke duurzaamheidseisen is voldaan	25
5	Stimuleringsprogramma	26
	5.1 Introductie tot het Convenant	26
	5.2 Aanpak/methodiek	26
	5.3 Resultaten uitvraag stimuleringsprogramma	26
	5.4 Conclusies met betrekking tot het Stimuleringsprogramma en mogelijke intensivering	29
6	Conclusies en aanbevelingen	30
	6.1 Conclusies	30
	6.2 Aanbevelingen	31

Literatuur	32
A Biomassacategorieën	33
B Enquête energiebedrijven	34
C Lijst met wettelijke eisen	45
D Lijst met bovenwettelijke eisen	49
E Enquête stimuleringsprogramma	53

Samenvatting

Introductie

In 2015 sloten energiebedrijven en milieuorganisaties het Convenant duurzaamheid biomassa (verder genoemd: het Convenant). In het Convenant hebben deze organisaties afspraken vastgelegd over de duurzaamheid van gesubsidieerde biomassa die voor de bij- en meestook in kolencentrales in Nederland wordt ingezet. Het Convenant schrijft ook voor dat een onafhankelijke partij jaarlijks rapporteert over de geleverde inspanningen en bereikte resultaten. In 2021 hebben de milieuorganisaties gemeld uit het Convenant te stappen. Het Convenant bevat echter geen bepaling over de mogelijkheid om tussentijds uit het Convenant te stappen. De energiebedrijven blijven uitvoering geven aan het Convenant. Onderdeel daarvan is deze jaarrapportage die is uitgevoerd op gelijke wijze als in de afgelopen jaren. De milieuorganisaties hebben de uitnodiging van de energiebedrijven om aan deze jaarrapportage deel te nemen afgeslagen. Deze rapportage beschrijft de geleverde inspanningen en bereikte resultaten over het jaar 2021 rond:

- inzet van biomassa;
- naleving van de duurzaamheidseisen;
- voortgang van het stimuleringsprogramma;
- realisatie van het groeipad.

Biomassa-inzet

In 2021 is in totaal 3.158.781 ton aan biomassa ingezet voor bij- en meestook in kolencentrales in Nederland. Dit is 1,4 keer zoveel als in 2020. De ingezette biomassa in 2021 bestond voor 96,6% uit houtpellets. Van de totale inzet aan biomassa voor bij- en meestook in 2021 bestond (afgerond) 92,6 massaprocent uit biogene rest- en afvalstromen (Categorie 5), 6,4% uit houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare (Categorie 2) en 1,1% uit houtige biomassa uit bosbeheereenheden groter dan 500 hectare (Categorie 1).

De Categorie 2-biomassa behoorde geheel tot de subcategorie 'risicogebaseerde werkwijze'.

In 2021 kwam het grootste deel van de biomassa uit Noord-Amerika (47%). 32% was afkomstig uit de EU. Daarnaast kwam nog 21% uit Europese landen die niet tot de EU behoren (inclusief Rusland).

Wettelijke duurzaamheidseisen

De wettelijke duurzaamheidseisen zijn in 2021 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Ingezoomd op de verschillende categorieën van de wettelijke duurzaamheidseisen zijn de conclusies:

- De energiebedrijven hebben verificatieverklaringen aangeleverd, waaruit blijkt dat alle energiebedrijven aan Eis 1.1 met betrekking tot de reductie van **broeikasgasemissies** hebben voldaan.
- De wettelijke duurzaamheidseisen met betrekking tot **bodembeheer** waren in 2021 niet relevant doordat er geen inzet van Biomassacategorieën 3 en 4 (reststromen uit natuur- en landschapsbeheer en agrarische reststromen) plaatsvond.
- **Koolstof en verandering in landgebruik en duurzaam bosbeheer:** in 2021 hebben de energiebedrijven de duurzaamheidseisen met betrekking tot koolstof en verandering in

landgebruik en duurzaam bosbeheer aangetoond door middel van één certificeringsschema: SBP. De wettelijke eisen voor koolstof en verandering van landgebruik en duurzaam bosbeheer zijn in 2021 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Dit percentage heeft betrekking op de hoeveelheid biomassa van Categorie 1-biomassa en Categorie 2-biomassa, oftewel op 7% van de in 2021 gebruikte biomassa. Op de Categorie 5-biomassa, op de overige 93% van de in 2021 gebruikte biomassa, zijn deze eisen niet van toepassing.

- **Handelsketensysteem:** in 2021 hebben de energiebedrijven de duurzaamheidseisen met betrekking tot het handelsketensysteem aangetoond door middel van de volgende certificeringsschema's: SBP, GGL en Better Biomass. Daarnaast is ook verificatie toegepast. De wettelijke eisen voor het handelsketensysteem zijn in 2021 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Dit percentage heeft betrekking op alle biomassa die in 2021 is gebruikt voor bij- en meestook.

Uitgezonderd Eis 1.1 (met betrekking tot broeikasgasemissiereductie, die alleen maar achteraf via verificatie aangetoond kan worden), is de rol van verificatie bij het aantonen van de andere wettelijke duurzaamheidseisen minimaal en werd verificatie alleen gebruikt als aanvulling op de certificering.

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

Honderd procentpunt van de Categorie 1-biomassa en Categorie 2-biomassa (oftewel 7% van de *totale* biomassa-inzet) voldoet aan de bovenwettelijke eisen, wanneer de lijn van de bevindingen van de geschillencommissie wordt gevolgd en aldus de interimregeling wordt toegepast.

Realisatie van het groeipad naar FSC of gelijkwaardige certificering op perceelniveau

Als er biomassa wordt gebruikt afkomstig van kleine boseigenaren (< 500 ha) buiten Noord-Amerika of de Europese Unie, geldt FSC- of gelijkwaardige certificering voor het aantonen van duurzaam bosbeheer.¹ Bij gebruik van biomassa afkomstig van kleine bospercelen (< 500 ha) uit de Europese Unie geldt, volgens het Convenant, waar het kan FSC of gelijkwaardige certificering op perceelniveau voor het aantonen van duurzaam bosbeheer. Waar dit echter niet mogelijk is, mag, conform de groeipaden in het Convenant, nog voor een deel certificering op pellet mill-niveau met een risicogebaseerde benadering gebruikt worden. Het minimum-ingroeipad en ambitiepad gelden alleen voor de Categorie 1-biomassa en Categorie 2-biomassa (7% van het totaal) en niet voor Categorie 5-biomassa (93% van het totaal).

Volgens de interpretatie op basis van alleen de Convenanttekst zijn de afspraken over het minimum-ingroeipad voor 2021 uit het Convenant (tenminste 80% certificering van Categorie-1 en Categorie-2 biomassa op perceelniveau) volgens de aangeleverde informatie niet gerealiseerd, omdat de duurzaamheid van Categorie 1-biomassa en Categorie 2-biomassa voor 14 procentpunt met certificering op perceelniveau is aangetoond. Omdat dit groeipad als inspanningsverplichting is geformuleerd, kan op basis van deze realisatie niet gesteld worden dat niet aan de Convenantafspraken is voldaan.

¹ Inclusief de vier lidstaten van EFTA die aan de Europese Unie zijn verbonden.

Wanneer de interpretatie van de energiebedrijven wordt gevolgd, zijn de afspraken over het minimum-ingroeipad voor 2021 gerealiseerd, omdat de duurzaamheid van 100 procent-punt van de Categorie 2-biomassa met de risicogebaseerde aanpak is aangetoond.

De interpretatie van de energiebedrijven is als volgt toegelicht. De energiebedrijven hebben gemeld de regels van de SDE+-beschikkingen te volgen, waarbij ze tot 2023 naleving van de wettelijke eisen kunnen aantonen op basis van de risicogebaseerde aanpak, zoals volgt uit het groeipad dat is opgenomen in het Verificatieprotocol (RVO, 2022b).

Als redenen voor het gebruik van de risicogebaseerde aanpak gaven zij aan dat er onvoldoende gecertificeerde biomassa op perceelniveau is (en dit ook de reden is voor het groeipad van de SDE+) en dat het voor hen niet doenlijk is aan twee regelingen (d.w.z., SDE+ en Convenant) naast elkaar te voldoen.

Omdat voor alle ingezette Categorie 2-biomassa gebruik is gemaakt van de risicogebaseerde aanpak, wordt volgens de energiebedrijven met betrekking tot het groeipad en de toepassing van de risicogebaseerde aanpak (zie Paragraaf 3.1) aan de eis van 80% voldaan.

Als we de lijn van de geschillencommissie (met betrekking tot de interimregeling) ook toepassen op het groeipad voor wat betreft de bovenwettelijke eisen, is de conclusie dat de afspraken voor het groeipad door de bedrijven voor de bovenwettelijke eisen zijn nagekomen.

Stimuleringsprogramma

In 2021 is het stimuleringsprogramma voor het certificeren van kleine bospercelen in het zuidoosten van de Verenigde Staten voortgezet. Het aantal gecertificeerde kleine bos-eigenaren steeg van 548 tot 884, met een bijbehorende groei van het gecertificeerd bosareaal van 57.195 naar 83.734 hectare. AFF heeft de opdracht gekregen om invulling te geven aan het stimuleringsprogramma in de periode 2019-2023. Dit betreft specifiek het betrekken en certificeren van kleine bosc-eigenaren, groepsmanagementcertificering en gebruik van goedgekeurde duurzaamheidschema's. Intensivering van het programma lijkt ons niet zinvol, aangezien het stimuleringsprogramma volgens de uitgezette lijn wordt uitgevoerd en verschillende externe partijen deze processen evalueren. Ook wijkt de geografische herkomst van de in 2021 gebruikte Categorie 2-biomassa af van het beeld ten tijde van ondertekening van het Convenant. Mogelijk verandert dit echter nog in de komende jaren.

Data

De data in deze rapportage is aangeleverd door de energiebedrijven en stichting Dutch Biomass Certification (DBC). De energiebedrijven hebben vertrouwelijke detaildata aangeleverd op leveringsniveau. Wegens mededingingsregels zijn die in deze rapportage geaggregeerd weergegeven, en gebruiken we om dezelfde reden soms kwalitatieve bewoordingen (zoals 'het overgrote deel') in plaats van precieze cijfers.

1 Introductie

1.1 Convenant duurzaamheid biomassa

In 2015 ondertekenden energiebedrijven en milieuorganisaties het Convenant duurzame biomassa (hierna ‘Convenant’) als onderdeel van het Energieakkoord uit 2013. Daarmee draagt het Convenant bij aan de realisatie van de 14%-doelstelling voor de productie van hernieuwbare energie in 2020 en 16% in 2023. Het Convenant bevat afspraken over de duurzaamheidseisen aan gesubsidieerde biomassa ingezet binnen de stimulering van bij- en meestook in Nederland, zoals later vormgegeven in de SDE+-regeling. Binnen het Energieakkoord is afgesproken dat de bijdrage van bij- en meestook van gesubsidieerde biomassa aan de productie van hernieuwbare energie maximaal 25 PJ/jaar mag bedragen.

De oorspronkelijke Convenantpartijen c.q. hun huidige rechtsopvolgers zijn: Energie-Nederland, de energiebedrijven (RWE Generation NL BV en RWE Eemshaven Holding II BV, Power Plant Rotterdam BV (ONYX POWER), Uniper Benelux Holding N.V.) en Vattenfall Power Generation Netherlands B.V. en Nederlandse milieuorganisaties (Stichting Greenpeace Nederland, Stichting Natuur & Milieu, Stichting het Wereld Natuur Fonds, Vereniging Milieudefensie, Stichting de Natuur en Milieufederaties). In 2021 hebben de milieuorganisaties gemeld uit het Convenant te stappen. Het Convenant bevat echter geen bepaling over de mogelijkheid om tussentijds uit het Convenant te stappen. De energiebedrijven blijven uitvoering geven aan het Convenant. Onderdeel daarvan is deze jaarrapportage die is uitgevoerd op gelijke wijze als in de afgelopen jaren. De milieuorganisaties hebben de uitnodiging van de energiebedrijven om aan deze jaarrapportage deel te nemen afgeslagen.

Het Convenant kent ook bepalingen over de rapportage en monitoring met betrekking tot de vorderingen en naleving van de gemaakte afspraken. Artikel 6 en Artikel 7 verlangen dat een onafhankelijke partij jaarlijks een monitoringsrapportage opstelt. Met deze rapportage geeft CE Delft, als onafhankelijke partij, invulling aan deze verplichtingen.

1.2 Duurzaamheidseisen in het Convenant

De duurzaamheidseisen in het Convenant hebben betrekking op duurzaam bosbeheer, broeikasgasemissies, koolstofschuld, indirect landgebruik, bodemkwaliteit, naleving van wetgeving en Chain of Custody (CoC). Deze criteria zijn wettelijk verankerd in de ‘Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen’. Niet alle criteria zijn op alle biomassacategorieën van toepassing. Bijlage A geeft een overzicht van de definities van de biomassacategorieën. De tekst van het Convenant schrijft voor dat de criteria op het gebied van duurzaam bosbeheer aangetoond worden middels certificering op FSC-niveau of gelijkwaardig voor Biomassacategorieën 1 en 2.² Dit betekent dat het hout gecertificeerd is op perceelniveau en niet op het niveau van de pellet mill. Voor de andere eisen geldt dat certificering de voorkeur heeft, hoewel verificatie ook is toegestaan als certificering nog niet mogelijk is. De interpretatie van de energiebedrijven is dat op grond van nadere afspraken na de totstandkoming van het Convenant alle duurzaamheidseisen mogen worden aangetoond door middel van certificatie en/of verificatie, conform het Verificatieprotocol van RVO (RVO, 2022b). Dit punt was onderdeel van de geschillenprocedure.

² Categorieën zoals vastgelegd in Tabel 1 van Bijlage A van het Convenant: houtige biomassa afkomstig uit grote en kleine bosbeheereenheden.

Het Convenant maakt in de bijlagen onderscheid naar eisen die in de SDE zijn opgenomen, in deze rapportage aangeduid met wettelijke duurzaamheidseisen, en ‘overeengekomen criteria die niet passen bij een wettelijke verankering’. Deze laatste criteria worden in deze rapportage aangeduid met ‘bovenwettelijke eisen’. Deze bovenwettelijke criteria bestaan voornamelijk uit sociale criteria en hebben onder andere betrekking op eigendomsrechten en competitie om lokale hulpbronnen.

1.3 Ambitiepad en stimuleringsprogramma

Bij gebruik van biomassa afkomstig van kleine boseigenaren (< 500 ha) uit de Europese Unie geldt, volgens het Convenant, waar het kan FSC of gelijkwaardige certificering voor het aantonen van duurzaam bosbeheer. Waar dit echter niet mogelijk is, bijvoorbeeld door beperkte beschikbaarheid, zijn Artikelen 2, 3 en 4 van toepassing. Hierin worden groeipaden beschreven om tot 100% FSC-certificering (of gelijkwaardig) te komen.

Tabel 1 - Minimum-ingroeipad en ambitiepad voor certificering van Biomassacategorieën 1 en 2

Pad	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Ambitie	10%	20%	40%	70%	100%	100%	100%	100%
Minimum	10%	20%	40%	50%	60%	80%	90%	100%

Beide groeipaden betreffen een inspanningsverplichting. Het ambitiepad schrijft voor dat de 100% vanaf 1 januari 2020 gerealiseerd moet zijn. Het minimum-ingroeipad gaat uit van 100% vanaf 1 januari 2023. Tot die tijd is certificering op pellet mill-niveau met een risico-gebaseerde benadering toegestaan. Het groeipad geldt voor elk energiebedrijf afzonderlijk, waarbij de energiebedrijven al het mogelijke moeten doen om de paden te realiseren. Zolang het niveau van 100% FSC- of gelijkwaardige certificering nog niet is gerealiseerd, kunnen de energiebedrijven volgens Artikel 4 van het Convenant gebruikmaken van de risicogebaseerde aanpak.

Ter bevordering van de certificering van kleine boseigenaren bevat het Convenant ook afspraken over de oprichting van een stimuleringsprogramma om de ingroeipaden te kunnen realiseren. De energiebedrijven hebben invulling aan dit programma gegeven via de activiteiten van de stichting Dutch Biomass Certification (DBC).

1.4 Mededingingsregels

Artikel 7 van het Convenant stelt: “De rapportage is waar relevant en toelaatbaar binnen mededingingsregels zowel per bedrijf als op sectorniveau en bevat ten minste de volgende opgave:...” Deze passage is van invloed op het detailniveau van deze rapportage. Uitwisseling van informatie kan leiden tot onwenselijk inzicht in elkaars bedrijfsstrategie en tot verminderde concurrentie. Het detailniveau is bepaald aan de hand van de herleidbaarheid van de data naar individuele bedrijven enerzijds en de actualiteit van de data anderzijds. Gezien de verschillen tussen de energiebedrijven concluderen wij, net als in de vorige jaarrapportage, dat de informatie snel herleidbaar is, ook bij het presenteren van sommige data op sectorniveau. Dit wordt versterkt door het feit dat het aantal bedrijven waar in 2021 bij- en meestook van biomassa plaatsvond beperkt was tot twee, terwijl een minimum van drie tot vijf bedrijven wordt aangeraden.³ Aangezien de data niet ouder is dan één jaar, gaat het om actuele data.

³ www.maverick-law.com/nl/blogs/pas-op-met-uitwisseling-van-informatie-laatste-ontwikkelingen-tips.html

De energiebedrijven hebben vertrouwelijke detaildata aangeleverd op leveringsniveau. Wegens de bovengenoemde mededingingsregels zijn die in deze rapportage geaggregeerd weergegeven, en gebruiken we om dezelfde reden soms kwalitatieve bewoordingen (zoals 'het overgrote deel') in plaats van precieze cijfers.

Tijdens het opstellen van de jaarrapportage over 2019 hebben de milieuorganisaties aangegeven zich niet te kunnen vinden in het gehanteerde aggregatieniveau in dit rapport wat betreft herkomst van de biomassa. Zij zijn van mening dat de tekst van het Convenant verlangt dat de herkomst in ieder geval op landenniveau wordt gerapporteerd en dat het gehanteerde aggregatieniveau niet transparant genoeg is.

1.5 Wijzigingen ten opzichte van de jaarrapportage 2020

Ten opzichte van de rapportage over het jaar 2020 zijn geen structurele wijzigingen doorgevoerd. Wel zijn de oorspronkelijke artikelteksten uit het Convenant, die ten behoeve van de leesbaarheid waren opgenomen in het vorige rapport, nu niet meer opgenomen in dit rapport.

1.6 Opbouw van deze rapportage

Deze rapportage is als volgt opgebouwd:

- Hoofdstuk 2: beschrijft de eigenschappen van de biomassa ingezet in het kader van de Convenantafspraken;
- Hoofdstuk 3: geeft inzicht in de naleving van de wettelijke duurzaamheidseisen;
- Hoofdstuk 4: geeft een uiteenzetting van hoe energiebedrijven naar hun mening⁴ de naleving van de bovenwettelijke eisen inzichtelijk maken;
- Hoofdstuk 5: beschrijft de voortgang van het Stimuleringsprogramma;
- Hoofdstuk 6: sluit af met conclusies en aanbevelingen.

Hoewel het Convenant over één pakket aan duurzaamheidsafspraken gaat, worden de wettelijke duurzaamheidseisen en bovenwettelijke eisen behandeld in aparte hoofdstukken. Reden hiervoor is het verschil in wettelijke verankering.

Elk hoofdstuk bevat een beschouwing en analyse van de verkregen data en conclusies over de mate waarin door de partijen voldaan is aan de bepalingen.

De toetsing in deze rapportage vindt plaats op de in het Convenant vastgelegde afspraken. Voor de wettelijke duurzaamheidseisen wordt hierbij getoetst op de duurzaamheidseisen zoals vastgelegd in de wet, en niet op de duurzaamheidseisen zoals verwoord in het Convenant.

⁴ Toen de milieuorganisaties in 2021 aankondigden dat zij uit het Convenant stapten, was er nog geen overstemming bereikt tussen de Convenantpartijen over hoe naleving van de bovenwettelijke eisen kan worden aangetoond.

2 Biomassa-inzet

2.1 Introductie tot het Convenant

Artikel 7 van het Convenant stelt allereerst dat de rapportage inzicht moet verschaffen in verschillende kenmerken van de biomassa-inzet. Deze kenmerken worden in dit hoofdstuk besproken.

2.2 Aanpak

De kenmerken van de biomassa waren onderdeel van de vragenlijst aan de energiebedrijven, zoals opgenomen in Bijlage B en betroffen:

- naam/code levering;
- hoeveelheid (ton);
- aard van de biomassa;
- land van herkomst.

Deze velden werden per biomassacategorie uitgevraagd. Waar nodig zijn aanvullende vragen gesteld.

2.3 Inzet naar hoeveelheid

In 2021 is in totaal 3.158.781 ton aan biomassa ingezet voor bij- en meestook door de energiebedrijven van het Convenant. Dit is 1,4 keer zoveel als in 2020.

Er hebben 483 leveringen van gesubsidieerde biomassa voor bij- en meestook plaatsgevonden in 2021. De leveringen betreffen administratieve leveringen (geleverde biomassa-hoeveelheden met hetzelfde land van herkomst, dezelfde biomassacategorie, etc.). Een administratieve levering kan bestaan uit meerdere fysieke leveringen. In dit rapport wordt met 'levering' een administratieve levering bedoeld. De omvang van de gemiddelde levering in 2021 was 6.540 ton. Zie Tabel 2.

Tabel 2 - Totale hoeveelheid geleverde biomassa voor bij- en meestook in kolencentrales aan Nederlandse energiebedrijven in 2021

Variabele	Hoeveelheid
Totaal geleverde biomassa in 2021 (ton)	3.158.781
Geleverde energie in elektriciteit en warmte (PJ)	26,05
Aantal leveringen	483
Minimale levering (ton)	0,99
Maximale levering (ton)	66.834
Gemiddelde levering (ton)	6.540

2.4 Inzet naar type biomassa

De geleverde en gebruikte biomassa in 2021 voor bij- en meestook bestaat hoofdzakelijk (96,6%) uit houtpellets. Dit kunnen zowel pellets zijn van hout uit bossen (Biomassa-categorieën 1 en 2) als pellets van resten van de houtverwerkingsindustrie of houtafval

(Biomassacategorie 5). Het overige betrof diermeel (2,1%), bentoniet (0,8%), pellets van zonnebloempitschillen (0,2%) en biopropaan (0,3%).

Tabel 3 laat de resultaten zien met betrekking tot het type biomassa (aard van de biomassa).

Tabel 3 - Aard van de geleverde biomassa voor bij- en meestook aan Nederlandse energiebedrijven in 2021

Aard van de biomassa	Hoeveelheid (ton)
Houtpellets	3.052.722 (96,6%)
Diermeel	66.834 (2,1%)
Bentoniet	25.480 (0,8%)
Pellets van zonnebloempitschillen	5.123 (0,2%)
Biopropaan	8.622 (0,3%)
Totaal	3.158.781

2.5 Inzet naar categorie biomassa

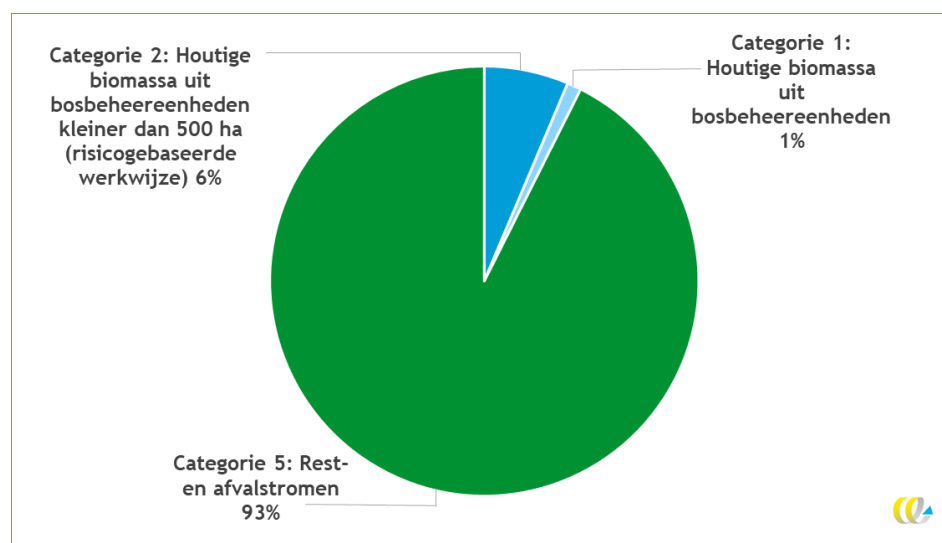
Van de totale inzet aan biomassa voor bij- en meestook in 2021 bestond 93 massaprocent uit biogene rest- en afvalstromen (Categorie 5), 6% uit houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare (Categorie 2) en 1% uit houtige biomassa uit bosbeheereenheden groter dan 500 hectare (Categorie 1). De hoeveelheden en percentages zijn gepresenteerd in Tabel 4 en Figuur 1. De verhoudingen zijn nagenoeg gelijk aan de verhoudingen in 2020: ook toen bestond 92% uit biogene rest- en afvalstromen (Categorie 5). In 2020 was er echter geen inzet van Categorie 1 'houtige biomassa'.

Van de Categorie 2-biomassa was in 2021 100% afkomstig uit kleine bosenheden van de subcategorie 'risicogebaseerde werkwijze.' Dit is een werkwijze waarmee kleinschalige bosbeheereenheden (< 500 ha) in een specifieke regio geen individuele certificering of verificatie hoeven te ondergaan om aan te tonen dat de criteria voor duurzaam bosbeheer zijn nageleefd. De biomassa-producent (gewoonlijk een pellet mill) beschikt in dat geval over bewijsmateriaal waaruit blijkt dat voor elk van de criteria voor duurzaam bosbeheer het (gemitigeerde resterende) risico 'laag' is. Hier kunnen certificeringsschema's voor gebruikt worden die zijn goedgekeurd voor toepassing van de risicogebaseerde werkwijze.

Tabel 4 - Hoeveelheden geleverde biomassa voor bij- en meestook aan Nederlandse energiebedrijven in 2021

Biomassacategorie	Hoeveelheid (ton)	Massa-percentage
Cat. 1: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden groter dan 500 ha	33.267	1,05%
Cat. 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (perceelniveau)	-	-
Cat. 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (risicogebaseerde werkwijze)	201.152	6,37%
Cat. 3: Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer	-	-
Cat. 4: Agrarische reststromen	-	-
Cat. 5: Biogene rest- en afvalstromen	2.924.353	92,58%
Totaal	3.158.781	100%

Figuur 1 - Aandeel biomassacategorieën in geleverde biomassa voor bij- en meestook aan Nederlandse energiebedrijven in 2021 (percentages zijn afgerond)

2.6 Inzet naar herkomst

Tabel 5 geeft inzicht in de herkomst van de biomassa in 2021. De herkomst heeft hier betrekking op het land c.q. de regio van herkomst waar de biomassa vandaan komt en niet op het land van verwerking.

In 2021 kwam het grootste aandeel van de biomassa uit Noord-Amerika (47%). Bijna een derde was afkomstig uit de EU (32%). Daarnaast kwam nog 21% uit Europese landen die niet tot de EU behoren (inclusief Rusland).

Deze verdeling verschilt weinig met die van het rapportagejaar 2020: toen kwam 45% uit Noord-Amerika, 36% uit Europa (EU) en 16% uit Europa (niet-EU). In 2020 kwam er ook een klein gedeelte uit Zuid-Amerika (2%) en Azië (1%).

Tabel 5 - Herkomst van de biomassa per regio in geleverde biomassa voor bij- en meestook aan Nederlandse energiebedrijven in 2021

	Hoeveelheid biomassa (ton)	Aandeel (%)
Europa (EU)	1.009.609	32%
Europa (niet-EU)	671.349	21%
Noord-Amerika	1.477.824	47%

3 Duurzaamheid: wettelijke eisen

3.1 Introductie tot het Convenant

Artikel 1 van het Convenant beschrijft de duurzaamheidseisen waaraan de biomassa ingezet voor bij- en meestook moet voldoen. Ook wordt verwezen naar Artikel 7 met betrekking tot de jaarlijkse rapportage waarin staat hoe de energiebedrijven aan de afspraken over de duurzaamheidseisen (wettelijk en bovenwettelijk) voldoen. Dit hoofdstuk rapporteert over de mate waarin aan de wettelijke eisen is voldaan.

In het Convenant zijn de duurzaamheidseisen opgenomen in Bijlage A, maar hierna heeft nog een proces van wettelijke verankering plaatsgevonden. In deze rapportage gaan we daarom voor de duurzaamheidseisen uit van de criteria, zoals vastgelegd in de 'Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen' en zoals ook door RVO gebruikt wordt voor de toekenning van SDE+-subsidies. Een overzicht van de wettelijke eisen is opgenomen in Bijlage C.

De Adviescommissie Duurzaamheid Biomassa voor Energietoepassingen (ADBE) adviseert de minister van EZK over de mate waarin certificeringsschema's het voldoen aan de wettelijke duurzaamheidseisen aantonen. Op basis van deze adviezen publiceert de RVO een overzicht van de goedgekeurde schema's en publiceert per schema een overzicht van welke eisen wel of niet worden afgedekt.

Welke duurzaamheidseisen van toepassing zijn, is ook afhankelijk van de biomassa-categorie. Dit is gepresenteerd in Figuur 2.

Figuur 2 - Geldende duurzaamheidseisen per biomassacategorie

Duurzaamheidseisen Categorie vaste biomassa	Broeikasgas- emissie	Bodem- beheer	Koolstof en verandering landgebruik	Duurzaam bosbeheer	Handelsketen- systeem
1. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden	1.1		3.1–3.3, 4.1–4.3, 5.1	6.1–6.3, 7.1–7.5, 8.1–8.8, 9.1–9.2, 10.1–10.5, 11.1–11.2	12.1–12.6, 13.1–13.3
2. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha	1.1		3.1–3.3, 4.1–4.3	6.1–6.3, 7.1–7.5, 8.1–8.8, 9.1–9.2, 10.1–10.5, 11.1–11.2	12.1–12.6, 13.1–13.3
3. Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer	1.1	2.1			12.1–12.6, 13.1–13.3
4. Agrarische reststromen	1.1	2.1			12.1–12.6, 13.1–13.3
5. Biogene rest- en afvalstromen	1.1				12.1–12.6, 13.1–13.3

Bron: Rijksoverheid, (2017).

Interimregeling 2019

In 2019 was een interimregeling (ook wel aangeduid met uitzonderingsregeling) van kracht. De minister van Economische Zaken en Klimaat (EZK) had met deze regeling – naast de op de RVO-website gepubliceerde schema's – aanvullende mogelijkheden opengesteld om de duurzaamheid van de biomassa aan te tonen als basis voor de SDE+-subsidie. Deze interimregeling leidde ook tot een verschil van inzicht tussen de energiebedrijven en milieuorganisaties over de mate waarin deze regeling onderdeel was van de Convenantafspraken. Deze interimregeling is echter niet meer van kracht met ingang van 2020, waarmee die discussie niet langer relevant is voor wettelijke duurzaamheidseisen. De geschillencommissie heeft

wel haar bevindingen gedeeld over de relevantie van de interimregeling voor de bovenwettelijke eisen (zie Paragraaf 4.1).

Certificering versus verificatie

De energiebedrijven en milieuorganisaties verschillen van mening over de rol van certificering en verificatie, met name over de vraag wanneer verificatie acceptabel is en of er sprake is van een voorkeursvolgorde.

In hoeverre bovenstaande voorkeursvolgorde wel of niet is toegepast, viel buiten de scope van deze studie. Een toelichting op het verschil van inzicht tussen de energiebedrijven en milieuorganisaties is te vinden in de vorige jaarrapportage (CE Delft, 2021).

Groeipad

In Paragraaf 1.3 is aangegeven hoe het groeipad in de tekst van het Convenant beschreven staat. Bij gebruik van biomassa afkomstig van kleine boseigenaren (< 500 hectare) uit de Europese Unie en Noord-Amerika geldt, volgens het Convenant, waar het kan FSC- of gelijkwaardige certificering voor het aantonen van duurzaam bosbeheer. Waar dit echter niet mogelijk is, bijvoorbeeld door beperkte beschikbaarheid, zijn Artikelen 2, 3 en 4 van het Convenant van toepassing, waarin groeipaden beschreven worden om tot 100% FSC-certificering (of gelijkwaardig) te komen.

Het minimum-ingroeipad voor 2021 bedroeg 80% en het ambitiepad 100%. Dit is in het Convenant geformuleerd als inspanningsverplichting.

Uit de overwegingen in het Convenant valt op te maken dat de energiebedrijven zich moeten inspannen om te voldoen aan het minimum-ingroeipad en ambitiepad. Daarnaast volgt uit Artikel 4.3 dat, zolang het niveau van 100% FSC-certificering voor kleine boseigenaren nog niet is gerealiseerd, de energiebedrijven “certificering van hun biomassaleverancier op basis van een risk-based assessment op mill-niveau” kunnen gebruiken.

Om mee te tellen voor de 80% zou dus aan de volgende voorwaarden voldaan moeten zijn:

- Categorie 1-biomassa of Categorie 2-biomassa;
- FSC- of gelijkwaardige certificering;
- certificering op perceelniveau.

Er bestaat tussen de Convenantpartijen verschil van inzicht over de interpretatie van de groeipaden en in welke mate de risicogebaseerde aanpak is toegestaan. Volgens de milieuorganisaties is het groeipad uit het Convenant leidend voor wat betreft de beoordeling van naleving van de Convenantafspraken en niet de SDE+-bepalingen. De energiebedrijven zijn echter van mening dat het groeipad behorende bij de SDE+-regelgeving, zoals genoemd in het Verificatieprotocol (RVO, 2022b), leidend is. Daarin staat:

“Volgens de regeling moet de duurzaamheid van de biomassa uiteindelijk worden geverifieerd op het niveau van de bosbeheereenheid. De regeling bevat echter een groeipad voor verificatie of certificatie voor kleine bosbeheereenheden < 500 ha. Dit betekent dat deze bosbeheereenheden in de groeipadperiode van de energieproducent niet op het niveau van de bosbeheereenheid hoeven te worden geverifieerd maar dat dit ook is toegestaan op het niveau van een gedefinieerd oorsprongsgebied.”

De groeipadperiode genoemd in het Verificatieprotocol is weergegeven in Tabel 6. Gezien de start van de bij- en meestook van gesubsidieerde biomassa mogen de energiebedrijven volgens dit groeipad nog tot en met 2022 gebruikmaken van de risicogebaseerde aanpak.

Tabel 6 - Periode waarin een op risicogebaseerde werkwijze kan worden toegepast bij de biomassaproductent om conformiteit met de criteria voor duurzaam bosbeheer aan te tonen in kleine bosbeheereenheden

Jaar waarin producent voor het eerst SDE+-subsidie ontvangt	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Periode waarin conformiteit met de criteria voor duurzaam bosbeheer kan worden aangetoond met een op risicogebaseerde werkwijze bij de biomassaproductent	2015-2020	2016-2021	2017-2021	2018-2022	2019-2022	2020-2022

Bron: (RVO, 2022b).

Omdat toetsing in deze rapportage in principe plaatsvindt op de in het Convenant vastgelegde afspraken, wordt in dit hoofdstuk getoetst op het groeipad uit het Convenant. Vanwege het genoemde verschil in interpretatie worden ook de uitkomsten volgens de interpretatie van de energiebedrijven gegeven.

3.2 Aanpak/methodiek

Aan de hand van de jaarlijkse uitvraag van RVO is een vragenlijst aan de energiebedrijven opgesteld. Deze vragenlijst is opgenomen in Bijlage B. Deze vragenlijst vroeg om informatie per levering, inclusief de daarbij behorende bewijsstukken. Waar nodig zijn aanvullende vragen gesteld. Verder is een steekproef uitgevoerd, waarin handelstransactiedocumenten van enkele door CE Delft geselecteerde leveringen zijn verstrekt en zijn gecontroleerd op consistentie met de enquêtedata.

Met behulp van de overzichten van de verschillende certificeringsschema's (RVO, 2022a) is gecontroleerd of met de in de enquêtedata aangegeven schema's de wettelijke eisen worden afgedekt. Tevens is gewacht op de conformiteitsjaarverklaringen.

In dit hoofdstuk worden de resultaten van deze analyse per onderwerp besproken.

3.3 Broeikasgasemissie

Eis 1.1 betreft de jaargemiddelde broeikasgasemissiereductie als gevolg van de bij- en meestook van biomassa. Naleving van deze eis kan alleen door middel van verificatie worden aangetoond. De volledige beschrijving van Eis 1.1 is als volgt (Rijksoverheid, 2017):

“De berekende reductie van CO₂-eq.-uitstoot is gemiddeld over een jaar minimaal 70% ten opzichte van de EU-referentiewaarde. De gemiddelde uitstoot van CO₂-eq. bedraagt maximaal 56 g CO₂-eq./MJ voor elektriciteit en 24 g CO₂-eq./MJ voor warmte. Geen enkele levering van biomassa leidt tot een uitstoot boven de waarde van 74 g CO₂-eq./MJ voor elektriciteit en 32 g CO₂-eq./MJ voor warmte. De berekende maximale CO₂-eq.-uitstoot is gebaseerd op de meest recente publicatie van de Europese Commissie betreffende duurzaamheidscriteria voor biomassa en verstrekte referentiewaarden voor fossiele brandstoffen.

Uit de conformiteitsjaarverklaringen blijkt dat de energiebedrijven aan Eis 1.1 hebben voldaan.

3.4 Bodembeheer

De wettelijke duurzaamheidseisen met betrekking tot bodembeheer zijn alleen van toepassing op Biomassacategorieën 3 en 4 (reststromen uit natuur- en landschapsbeheer en agrarische reststromen). De energiebedrijven hebben in 2021 geen biomassa bij- of meegestookt die tot één van deze categorieën behoort.

3.5 Koolstof en verandering in landgebruik

In Tabel 7 wordt een selectie van het RVO-overzicht van goedgekeurde certificeringsschema's gepresenteerd voor de eisen die vallen onder het thema koolstof en verandering in landgebruik. Enkel die schema's, die door de energiebedrijven zijn gebruikt om de duurzaamheid van in 2021 gebruikte biomassa aan te tonen, zijn weergegeven. Eisen die door een specifiek schema (in combinatie met een duurzaamheidsclaim) worden afgedekt zijn groen gekleurd. Eisen waarvoor geen goedkeuring is aangevraagd en/of ontvangen, zouden oranje zijn gekleurd, maar zoals te zien is, is dit niet aan de orde. De eisen die niet van toepassing zijn op de biomassacategorie zijn wit.

Tabel 7 - Goedgekeurde duurzaamheidscriteria per biomassacategorie voor koolstof en landgebruik, voor relevante schema's (gebaseerd op RVO, (2022a))

		Categorie 1 - Houtige biomassa uit bos-beheereenheden	Categorie 2 - Houtige biomassa (< 500 ha) via RBA (risicogebaseerde werkwijze)
Thema		SBP (incl. ID2D)	SBP (incl. ID2E)
Eis	Claim	NL SDE-compliant	NL SDE-compliant (RBA)
3.1	Geen gebruik van gedraineerd land dat op 1-1-2008 veengebied was		
3.2	Geen gebruik van wetlands die na 1-1-2008 zijn omgezet		
3.3	Geen gebruik van houtplantages die na 31-12-1997 zijn aangelegd door kap van natuurlijke bossen		
4.1	Bosbeheer met behoud of vergroting van koolstofvoorraden		
4.2	Geen gebruik van boomstronken		
4.3	Minder dan 50% van de jaarlijkse rondhoutproductie wordt gebruikt voor energieopwekking		
5.1	Bij energieteelt aangelegd na 1-1-2008 is er een laag risico van indirecte verandering van landgebruik		

Groen: Duurzaamheidseis waarvoor het certificatieschema is goedgekeurd.

Wit: Niet van toepassing.

In 2021 hebben de energiebedrijven de duurzaamheidseisen met betrekking tot koolstof en verandering in landgebruik aangetoond door middel van één certificeringsschema: SBP. De wettelijke eisen voor koolstof en verandering van landgebruik zijn in 2021 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Dit percentage heeft betrekking op de hoeveelheid biomassa van Categorie 1-biomassa en Categorie 2-biomassa, oftewel op 7% van de in 2021 gebruikte biomassa. Op de Categorie 5-biomassa, oftewel op de overige 93% van de in 2021 gebruikte biomassa, zijn deze eisen niet van toepassing.

3.6 Duurzaam bosbeheer

Het aantonen van eisen ten aanzien van duurzaam bosbeheer behoort volgens de tekst van het Convenant met certificering te geschieden. Volgens de energiebedrijven is na totstandkoming van het Convenant afgesproken dat ook bij de eisen van duurzaam bosbeheer vrije keuze bestaat tussen certificering en verificatie. De milieuorganisaties zijn van mening dat er naderhand aanvullende afspraken zijn gemaakt over het toepassen van de zogenaamde voorkeursvolgorde. Een uitgebreidere toelichting is te vinden in de vorige jaarrapportage (CE Delft, 2021).

In Tabel 8 wordt een selectie van het RVO-overzicht van goedgekeurde certificeringsschema's gepresenteerd voor de eisen die vallen onder het thema duurzaam bosbeheer. Eisen die door een specifiek schema (in combinatie met een duurzaamheidsclaim) worden afgedekt zijn groen gekleurd. Eisen waarvoor geen goedkeuring is aangevraagd en/of ontvangen, zouden oranje zijn gekleurd, maar zoals te zien is, is dit hier niet aan de orde. De eisen die niet van toepassing zijn op de biomassacategorie zijn wit.

Tabel 8 - Goedgekeurde duurzaamheidscriteria per biomassacategorie voor duurzaam bosbeheer, voor relevante schema's (gebaseerd op RVO, (2022a))

		Categorie 1 - Houtige biomassa uit bosbeheereenheden	Categorie 2 - Houtige biomassa (< 500 ha) via RBA (risicogebaseerde werkwijze)
Thema		SBP (incl. ID2D)	SBP (incl. ID2E)
Eis	Claim	NL SDE-compliant	NL SDE-compliant (RBA)
6.1	De bosbeheerder heeft het juridisch gebruiksrecht van het bos		
6.2	De bosbeheerder betaalt geldende belastingen en royalty's		
6.3	Anti-corruptiewetgeving wordt nageleefd		
7.1	Bescherming van terreinen met waardevolle biodiversiteit, ecosystemen en culturele waarden		
7.2	Maatregelen ter bescherming van bedreigde planten- en diersoorten zijn genomen		
7.3	Geen conversie van bossen binnen de bosbeheereenheid naar ander grondgebruik		
7.4	Houtplantages: gebruik van inheemse soorten en een deel moet weer natuurlijk bos kunnen worden		
7.5	Andere bosproducten dan hout worden gereguleerd ter bescherming van de biodiversiteit		
8.1	Behoud en verbetering van de bodemkwaliteit van de bosbeheereenheid		
8.2	Behoud en verbetering van de waterbalans en - kwaliteit van grond- en oppervlaktewater		
8.3	Behoud van ecologische cycli, incl. koolstof- en nutriëntenkringlopen		
8.4	Toepassing van reduced impact logging		
8.5	Goede veiligheidsmaatregelen bij gebruik van branden t.b.v. beheerdoelstellingen		
8.6	Voorkomen en beheersen van ziekten en plagen die de natuur bedreigen		

		Categorie 1 - Houtige biomassa uit bosbeheereenheden	Categorie 2 - Houtige biomassa (< 500 ha) via RBA (risicogebaseerde werkwijze)
Thema		SBP (incl. ID2D)	SBP (incl. ID2E)
Eis	Claim	NL SDE-compliant	NL SDE-compliant (RBA)
8.7	Chemicaliën worden enkel gebruikt bij gebrek aan duurzame alternatieven		
8.8	Voorkomen en verzamelen van anorganisch afval en zwerfvuil		
9.1	Behoud van de productiecapaciteit van ieder bostype in de bosbeheereenheid		
9.2	Bescherming tegen illegale exploitatie van hout en andere bosproducten en andere illegale activiteiten		
10.1	Vastlegging en opvolging van een bosbeheerplan		
10.2	Het bosbeheerplan bevat ecologische doelen, de toelaatbare kap per bostype en een begroting		
10.3	Essentiële elementen voor het bosbeheer zijn op kaarten aangegeven		
10.4	Monitoring van de uitvoering van het bosbeheerplan en evaluatie van de ecologische effecten		
10.5	Vakbekwame medewerkers voeren het bosbeheer uit		
11.1	Beheer in groep- of regioverband staat onder leiding van een zelfstandige juridische entiteit		
11.2	Een groep- of regioverband voldoet aan de eisen voor duurzaam bosbeheer. Alle leden voldoen ook hieraan		

Groen: Duurzaamheidseis waarvoor het certificatieschema is goedgekeurd.

Wit: Niet van toepassing.

In 2021 hebben de energiebedrijven de duurzaamheidseisen met betrekking tot duurzaam bosbeheer aangetoond door middel van één certificeringsschema: SBP. De wettelijke eisen voor duurzaam bosbeheer zijn in 2021 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Dit percentage heeft betrekking op de hoeveelheid biomassa van Categorie 1-biomassa en Categorie 2-biomassa, oftewel op 7% van de in 2021 gebruikte biomassa. Op de Categorie 5-biomassa, op de overige 93% van de in 2021 gebruikte biomassa, zijn deze eisen niet van toepassing.

Volgens de inspanningsverplichting van het minimum-groeipad uit het Convenant moet in 2021 80% van de Categorie 1- en Categorie-2 biomassa op perceelniveau zijn gecertificeerd met FSC- of gelijkwaardige certificering. Volgens het ambitiepad moet dit 100% zijn. Er is in 2021 geen Categorie 2-biomassa met certificering op perceelniveau ingezet, maar wel een kleine hoeveelheid Categorie 1-biomassa: 14% van de som van de ingezette biomassa met Categorie 1 of 2 (1% van het totale ingezette biomassavolume in 2021). Categorie 1-biomassa wordt op perceelniveau gecertificeerd. De bijdrage aan het groeipad is in het rapportagejaar 2021 daarom 14%. Dit betekent dat de groeipaden uit het Convenant niet gerealiseerd zijn. Omdat het minimum-ingroeipad en ambitiepad in het Convenant als inspanningsverplichting zijn geformuleerd, kan op basis van deze realisatie niet gesteld worden dat niet aan de Convenantafspraken is voldaan.

Volgens de interpretatie van de energiebedrijven wordt aan de eis van 80% van het minimum-ingroeipad voldaan, omdat voor alle ingezette Categorie 2-biomassa gebruik is gemaakt van de risicogebaseerde aanpak (zie Paragraaf 3.1).

De energiebedrijven hebben gemeld de regels van de SDE+-beschikkingen te volgen, waarbij ze tot 2023 naleving van de wettelijke eisen kunnen aantonen op basis van de risicogebaseerde aanpak, zoals volgt uit het groeipad dat is opgenomen in het Verificatieprotocol (RVO, 2022b). Als redenen voor het gebruik van de risicogebaseerde aanpak gaven zij aan dat er onvoldoende gecertificeerde biomassa op perceelniveau is (en dit ook de reden is voor het groeipad van de SDE+) en dat het voor hen niet doenlijk is aan twee regelingen (d.w.z., SDE+ en Convenant) naast elkaar te voldoen.

3.7 Handelsketensysteem

In Tabel 9 wordt een selectie van het RVO-overzicht van goedgekeurde certificerings-schema's gepresenteerd voor de eisen die vallen onder het thema 'handelsketensysteem'. Eisen die door een specifiek schema (in combinatie met een duurzaamheidsclaim) worden afgedekt zijn groen gekleurd; eisen waarvoor geen goedkeuring is aangevraagd en/of ontvangen zijn oranje gekleurd. De eisen die niet van toepassing zijn op de biomassa-categorie zijn wit.

Tabel 9 - Goedgekeurde duurzaamheidscriteria per biomassacategorie voor het handelsketensysteem, voor relevante schema's (gebaseerd op RVO, (2022a))

		Categorie 1 - Houtige biomassa uit bosbeheereenheden		Categorie 2 - Houtige biomassa (< 500 ha) via RBA (risicogebaseerde werkwijze)		Categorie 5 - Biogene rest- en afvalstromen	
		SBP (incl. ID2D)	SBP (incl. ID2E)	Better Biomass	GGL	SBP ID2D	SBP (incl. ID5D)
Eis		NL SDE-compliant	NL SDE-compliant (RBA)	Better Biomass certified	GGL certified	NL SDE-compliant	SBP-compliant
12.1	Iedere schakel heeft een kwaliteitsmanagement-systeem						
12.2	Iedere schakel heeft broeikasgasuitstoot data gebaseerd op de meest recente EC-publicatie						
12.3	Iedere schakel bewaart minimaal vijf jaar de documentatie met betrekking tot naleving van duurzaamheidseisen						
12.4	Iedere schakel registreert per levering biomassa de hoeveelheden en de duurzaamheidsinformatie						
12.5	Bij mengen en splitsen van leveringen gebruikt een schakel een massabalans						

		Categorie 1 - Houtige biomassa uit bosbeheereenheden		Categorie 2 - Houtige biomassa (< 500 ha) via RBA (risicogebaseerde werkwijze)		Categorie 5 - Biogene rest- en afvalstromen	
		SBP (incl. ID2D)	SBP (incl. ID2E)	Better Biomass	GGL	SBP ID2D	SBP (incl. ID5D)
Eis		NL SDE-compliant	NL SDE-compliant (RBA)	Better Biomass certified	GGL certified	NL SDE-compliant	SBP-compliant
12.6	Bij mengen wordt gecontroleerde biomassa als zodanig op de massabalans onderscheiden						
13.1	Een groep wordt geleid door een juridische entiteit, welke beschikt over een management-systeem						
13.2	De groep werkt conform eisen 12.1 t/m 12.6 en ieder groepslid voldoet aan deze eisen						
13.3	De groepsleiding heeft een registratiesysteem met daarin o.a. de leveringen per groepslid						

Groen: Duurzaamheidseis waarvoor het certificatieschema is goedgekeurd.

Oranje: Duurzaamheidseis waarvoor geen goedkeuring is aangevraagd en/of ontvangen.

Wit: Niet van toepassing.

In 2021 hebben de energiebedrijven de duurzaamheidseisen met betrekking tot het handelsketensysteem aangetoond door middel van de volgende certificeringsschema's: SBP, GGL en Better Biomass. De wettelijke eisen voor het handelsketensysteem zijn in 2021 voor 100% afgedekt conform het RVO-overzicht van afdekking van de eisen. Dit percentage heeft betrekking op alle biomassa die in 2021 is gebruikt voor bij- en meestook.

3.8 Conclusie: Mate waarin aan de wettelijke duurzaamheidseisen is voldaan

Voor alle biomassaleveringen in het rapportagejaar 2021 geldt dat alle van toepassing zijnde wettelijke duurzaamheidseisen worden afgedekt door de gebruikte certificeringsschema's en verificatieverklaringen. Met andere woorden, de in 2021 gebruikte biomassa voldoet volledig aan de wettelijke duurzaamheidseisen. Uitgezonderd Eis 1.1 (met betrekking tot broeikasgasemissiereductie, die alleen maar achteraf via verificatie aangetoond kan worden), is de rol van verificatie bij het aantonen van de andere wettelijke duurzaamheidseisen minimaal en werd verificatie alleen gebruikt als aanvulling op de certificering.

De afspraken rond het groepspad hebben betrekking op de biomassa waar duurzaam bosbeheer relevant voor is. Voor 2021 gaat het om Categorie 1-biomassa en Categorie 2-biomassa, wat tezamen 7% van de in 2021 ingezette biomassa betreft. Volgens de interpretatie op basis van alleen de Convenanttekst zijn de afgesproken ambities uit het Convenant, volgens de aangeleverde informatie, niet gerealiseerd, omdat de duurzaamheid

van Categorie 1-biomassa en Categorie 2-biomassa voor 14 procentpunt met certificering op perceelniveau is aangetoond, terwijl het minimum-ingroeipad in het Convenant voor 2021 80% is. Omdat het minimum-ingroeipad en ambitiepad in het Convenant als inspanningsverplichting zijn geformuleerd, kan op basis van deze realisatie niet gesteld worden dat niet aan de Convenantafspraken is voldaan.

Wanneer de interpretatie van de energiebedrijven wordt gevolgd met betrekking tot de relevantie van het groeipad in het Verificatieprotocol en het gebruik van de risicogebaseerde aanpak, zijn de afspraken over het minimum-ingroeipad voor 2021 gerealiseerd, omdat de duurzaamheid van 100 procentpunt van de Categorie 2-biomassa met de risicogebaseerde aanpak is aangetoond.

4 Duurzaamheid: bovenwettelijke eisen

4.1 Introductie tot het Convenant

Naast de wettelijke eisen kent het Convenant ook afspraken over zogenoemde bovenwettelijke eisen. De bovenwettelijke eisen hebben betrekking op:

- de lokale economie;
- sociale aspecten;
- genetisch gemodificeerde organismen;
- bestaan en inhoud van een managementplan;
- de Chain of Custody.

De volledige lijst met bovenwettelijke eisen is opgenomen in Bijlage D. De eisen gaan in op duurzaam bosbeheer en zijn daarmee alleen relevant voor de Categorie 1- en Categorie 2-biomassa. In 2021 betrof dit 7% van de totale inzet van biomassa.

Het Convenant verlangt twee dingen met betrekking tot de bovenwettelijke eisen (Artikel 7):

1. Dat de energiebedrijven informatie aanleveren over de naleving van de bovenwettelijke duurzaamheidseisen.
2. Dat de wijze waarop de naleving wordt aangetoond uiteengezet wordt.

Voor de naleving van de bovenwettelijke eisen bestond in de afgelopen jaren nog geen door alle partijen geaccordeerde beoordelingsmethodiek en -procedure, zoals deze wel bestaat voor de wettelijke criteria. Ook in 2021 is er tussen de Convenantpartijen geen akkoord bereikt over een toetsingsprotocol voor de bovenwettelijke eisen.

De visie van de milieuorganisaties is dat er zonder toetsingsprotocol geen uitspraken over de naleving van de bovenwettelijke eisen gedaan kunnen worden. Zij hebben voor de jaarrapportage over 2020 aangegeven dat ze zich niet kunnen vinden in de aanpak die in dit hoofdstuk wordt gebruikt. Een nadere toelichting van de visie van de milieuorganisaties is te vinden in CE Delft, (2021)

De visie van de energiebedrijven is dat de zogenoemde interimregeling voor het gebruik van FSC-, PEFC- en SBP-certificeringsschema's, waarop de energiebedrijven zich in het kader van de subsidierelatie tijdelijk konden beroepen voor de wettelijke eisen, nog toepasbaar is op de bovenwettelijke eisen, zolang er geen door alle Convenantpartijen geaccepteerd toetsingsprotocol bestaat en er geen certificeringsschema's zijn goedgekeurd.

De energiebedrijven en de milieuorganisaties zijn het er wel over eens dat FSC-certificering de bovenwettelijke eisen volledig afdekt.

In Artikel 15 van het Convenant is opgenomen dat er van een geschillencommissie gebruik kan worden gemaakt wanneer de Convenantpartijen van mening verschillen.

De bevindingen van de geschillencommissie van oktober 2020 gaan ook in op de relevantie van de interimregeling voor de bovenwettelijke eisen voor de periode na 2019. De geschillencommissie meent dat de interimregeling weliswaar niet meer relevant is voor de wettelijke eisen, maar dat het standpunt van de milieuorganisaties om de interimregeling bij

gebrek aan goedgekeurde schema's niet toe te passen, niet redelijk is. De commissie stelt de energiebedrijven daarmee in het gelijk. De bevindingen van de geschillencommissie staan in de vorige jaarrapportage (CE Delft, 2021).

Naast de manier waarop de naleving van de duurzaamheidseisen voor duurzaam bosbeheer kan worden aangetoond, is ook het groeipad relevant in het kader van de bovenwettelijke eisen. Het groeipad uit Artikel 2, 3 en 4, en daarmee de eis om uiterlijk per 1 januari 2023 tot 100% FSC- of gelijkwaardige certificering te komen, is relevant voor de Categorie 1-biomassa en Categorie 2-biomassa. In dit geval dus 7% van de totale biomassa-inzet. Het groeipad geldt zowel voor de wettelijke als bovenwettelijke eisen.

4.2 Aanpak

De vragenlijst aan de energiebedrijven (Bijlage A) vroeg de energiebedrijven om – naar hun mening – afdekkende bewijsstukken voor de bovenwettelijke eisen. Ook was er de mogelijkheid om hier een toelichting op te geven. Waar nodig zijn aanvullende vragen gesteld aan de energiebedrijven.

Omdat de geschillencommissie expliciet vermeld wordt in Artikel 15 van het Convenant en de (niet-bindende) bevindingen van de geschillencommissie weergeven hoe de commissie de afspraken in het Convenant ziet, passen we, bij gebrek aan toetsingsprotocol, in dit hoofdstuk de bevindingen van de geschillencommissie toe.

Ook beschrijven we de realisatie van het groeipad voor wat betreft de bovenwettelijke eisen. Er heeft geen toetsing plaatsgevonden of de energiebedrijven al het mogelijke gedaan hebben om de minimumpercentages van het groeipad te realiseren. De energiebedrijven hebben onder meer aangegeven dat er niet voldoende op perceelniveau gecertificeerde biomassa is.

4.3 Bewijslast/resultaatanalyse

De energiebedrijven hebben voor de Categorie 1- en Categorie-2-leveringen (de bovenwettelijke eisen zijn immers niet relevant voor de Categorie-5-biomassa) aangegeven met welk certificeringsschema zij menen dat de verschillende eisengroepen behorende tot de bovenwettelijke eisen zijn afgedekt. Dit is te zien in Tabel 10. Volgens de informatie opgegeven door de energiebedrijven is voor 100% van de biomassa een certificaat opgegeven. Naast de opgave van certificaten is ook aanvullende informatie ontvangen, zoals een beoordelingsrapport, uitgevoerd door een conformiteitsbeoordelende instantie (CBI).

Tabel 10 - Gebruikte schema's voor afdekken van bovenwettelijke eisen in percentage van de totale biomassa

Eisengroep	FSC	PEFC	SBP
Lokale economie	46%	54%	-
Sociale aspecten	46%	54%	-
Genetisch gemodificeerde organismen	46%	54%	-
Managementplan	46%	54%	-
Chain of Custody	-	-	100%

4.4 Conclusie: mate waarin aan de bovenwettelijke duurzaamheidseisen is voldaan

100 procentpunt van de Categorie 1-biomassa en Categorie 2-biomassa (oftewel 7% van de totale biomassa-inzet) voldoet aan de bovenwettelijke eisen op grond van certificaten die binnen de scope van de interimregeling vallen. Daarmee is, wanneer de lijn van de geschillencommissie gevolgd wordt bij gebrek aan een toetsingsprotocol, volledig aan de bovenwettelijke eisen voldaan.

Voor wat betreft het groeipad met betrekking tot de bovenwettelijke eisen is de conclusie als volgt: Als we de lijn van de geschillencommissie (met betrekking tot de interimregeling) ook toepassen op het groeipad, is de conclusie dat de afspraken voor het groeipad met betrekking tot de bovenwettelijke eisen zijn nagekomen door de bedrijven, omdat 100% van de Categorie 1- en Categorie 2-biomassa gecertificeerd is door middel van de FSC- en PEFC-schema's. Die schema's vallen onder de voormalige interimregeling en voor wat betreft de bovenwettelijke eisen gelden beide ook op perceelniveau. Bij de Chain of Custody-eis is gebruikgemaakt van het SBP-schema, in combinatie met FSC- en PEFC-certificering op perceelniveau, zodat naleving van deze bovenwettelijke eis ook is aangetoond.

De milieuorganisaties zijn van mening dat niet kan worden aangetoond in welke mate aan de bovenwettelijke duurzaamheidseisen is voldaan, omdat er geen toetsingsprotocol is overeengekomen tussen de Convenantpartijen. Volgens die opvatting voldoet de ingezette Categorie 1- en Categorie 2-biomassa aan geen enkele van de bovenwettelijke duurzaamheidseisen.

5 Stimuleringsprogramma

5.1 Introductie tot het Convenant

Artikel 5 van het Convenant schrijft voor dat een stimuleringsprogramma moet worden opgesteld om de groeipaden, zoals vastgelegd in Artikel 3 en 4, te realiseren. Het gaat hierbij specifiek om tot het niveau van 100% FSC-certificering (of gelijkwaardig) te komen, waarbij in het Convenant is voorzien dat daarvoor een ingroei nodig is van het aandeel gecertificeerde biomassa afkomstig van kleine boseigenaren. Ter invulling van Artikel 5 is de Stichting Dutch Biomass Certification (DBC) opgezet. De energiebedrijven zorgen hierbij conform Artikel 11 voor voldoende financiering. Mochten bepaalde streefwaardes van de ingroeipaden niet gerealiseerd worden dan schrijven de bepalingen van Artikel 12 voor op welke manier het stimuleringsprogramma financieel geïntensiveerd dient te worden. De eisen met betrekking tot de monitoring van en (jaar)rapportage over de voortgang van het stimuleringsprogramma zijn vastgelegd in Artikel 7.

5.2 Aanpak/methodiek

Om aan de rapportage- en monitoringseisen te voldoen is een vragenlijst opgesteld en opgestuurd aan de DBC. Deze vragenlijst is opgenomen in Bijlage E. De DBC heeft hiertoe relevante stukken opgestuurd, die zoveel mogelijk antwoord gaven op deze vragen.

5.3 Resultaten uitvraag stimuleringsprogramma

De DBC heeft in 2019 een meerjarig stimuleringsprogramma opgezet voor de jaren 2019-2023. Dit programma is gebaseerd op de ervaringen en resultaten uit de periode 2016-2018. Het stimuleringsprogramma kent een opzet op basis van zes modules met verschillende doelstellingen. Deze modules zijn weergegeven in Tabel 11.

Tabel 11 - Opzet van het stimuleringsprogramma

Module	Hoofddoelstelling
Betrokkenheid kleine boseigenaren	Bewustzijn onder kleine boseigenaren vergroten rond duurzaam bosbeheerpraktijken, bos- en biodiversiteitsbehoud en certificering
Certificering van kleine boseigenaren	Het versnellen van certificering van kleine boseigenaren
Groepsmanagementcertificering	Het versnellen van certificering in hoofdgebieden
Gebruik van goedgekeurde certificerings-schema's	Het faciliteren van gecoördineerd gebruik van CoC-schema's om volledige naleving van de duurzaamheidseisen te garanderen
Stakeholdersbijeenkomst	Het organiseren van multi-stakeholderbijeenkomsten
Gedeelde kennisbasis	Creëren van wederzijds begrip onder stakeholders in NL en de VS en het verbeteren van de effectiviteit van de interacties tussen deze stakeholders

Bron: Public summary DBC Stimulation Program 2019-2023, 27 juni 2019.

In 2019 is de DBC via een tenderprocedure van de American Forest Foundation (AFF) gecontracteerd als certificeringsinstantie om het stimuleringsprogramma in de periode 2019-2023 te implementeren. Hierbij gaat het specifiek om de eerste vier modules, zoals in Tabel 11 weergegeven.

Dit contract is gestart in januari 2020 en kent twee werkstromen, te weten:

3. Het opzetten van tools en technieken om kleine boseigenaren te betrekken in duurzaam bosbeheer en certificering.
4. Het ontwikkelen van een risicogebaseerde aanpak op basis van het Nederlandse verificatieprotocol om het aanbod van duurzame biomassa van kleine boseigenaren mogelijk te maken.

Het Convenant vraagt te rapporteren over de volgende indicatoren:

- aantal benaderde kleine boseigenaren;
- georganiseerde stimuleringsactiviteiten;
- aantal gecertificeerde kleine boseigenaren;
- betrokken organisaties en deskundigen.

Deze behandelen we afzonderlijk voor het rapportagejaar 2021, aan de hand van de antwoorden van de DBC.

Aantal benaderde kleine boseigenaren voor deelname aan het certificeringsprogramma

In 2021 zijn tenminste 336 nieuwe kleine boseigenaren door AFF benaderd voor deelname aan certificering en ook daadwerkelijk gecertificeerd. In 2020 ging het om 409 kleine boseigenaren. Kleine boseigenaren werken op eigen tempo aan certificering, waardoor benadering niet meteen effect heeft op het aantal gecertificeerde kleine boseigenaren.

Georganiseerde stimuleringsactiviteiten

Binnen het stimuleringsprogramma organiseerde DBC in 2021 de volgende stimuleringsactiviteiten:

- **Landscape Management Plans (LMP's).** In 2021 zijn er verscheidene online voorlichtingen en trainingen gegeven. In totaal ontvingen 428 inspecteurs een training op het gebied van nieuwe standaarden van duurzaamheid. Een LMP is een managementplan op landschapsniveau en toegepast op een bosbeheereenheid en kent ook een individueel plan van aanpak. De noodzaak om een dergelijk plan te hebben wordt gezien als de grootste barrière om deel te nemen aan certificering. Daarom wordt deze activiteit als belangrijke stap gezien voor een groei in certificering.
- **WoodsCamp platform.** WoodsCamp is een marketingtool gebaseerd op social media en gericht op het linken van boseigenaren aan kansen rond het beheer van hun bossen. Pilots hebben laten zien dat de opzet van WoodsCamp ervoor zorgt dat er grotere aantallen boseigenaren voor bosbeheerprojecten en certificering bereikt kunnen worden dan via traditionele manieren. Woodscamp ligt echter tijdelijk stil vanwege capaciteitsproblemen. De capaciteit om te kunnen voldoen aan de verzoeken van boseigenaren is te beperkt.
- Er is verdergegaan met de ontwikkeling van de Risk Based Approach (RBA) voor Georgia, South Carolina en Florida. Er is een pilottest met succes uitgevoerd evenals een beoordeling van de RBA in relatie tot het SPB-certificeringsschema en het verificatieprotocol, zodat implementatie van de RBA binnen beide systemen mogelijk is. Er is een aparte RBA ontwikkeld als oplossing om te voldoen aan de Nederlandse buitenwettelijke criteria voor Categorie 2-biomassa (bosbeheereenheden < 500 hectare). Bovendien is er een uitgebreid regionaal outreach-programma afgerond.

Gecertificeerde kleine boseigenaren

Tabel 12 geeft de ontwikkeling in het aantal gecertificeerde kleine boseigenaren en bijbehorend areaal weer sinds de start van het stimuleringsprogramma. In 2021 is een toename van 26.539 hectare gerealiseerd door 336 kleine boseigenaren te certificeren. Met deze groei is de doelstelling voor 2021 van een groei van het areaal in 2021 met 37.058 hectare niet gehaald, al verschilt het resultaat per staat. De groei in certificering is volledig tot stand gekomen via het American Tree Farm System van de American Forest Foundation (AFF).

Tabel 12 - Ontwikkeling aantal gecertificeerde kleine boseigenaren en areaal sinds de start van het stimuleringsprogramma (cumulatief)

	2018	2019	2020	2021	Vershil 2021 t.o.v. 2020
Totaal areaal (hectare)	28.306	44.170	57.195	83.734	26.539
Aantal kleine boseigenaren	234	355	548	884	336

Betrokken organisaties en deskundigen

De volgende organisaties en deskundigen waren in 2021 betrokken bij de activiteiten van het stimuleringsprogramma:

- Bij de twee georganiseerde webinars in 2021 waren in totaal meer dan 30 stakeholders betrokken. Deze bestonden onder andere uit pelletproducenten, eigenaren van certificeringsschema's, nutsbedrijven, auditors en overheidsinstellingen. CE Delft heeft inzage gehad in de deelnemerslijst.
- De American Forest Foundation (AFF) werkt met verschillende partners samen, inclusief bosbouwadviseurs, boswachters van de staatsagentschappen, boseigenaren, certificeringsschema's (ATFS, SFI en FSC), staats- en federale agentschappen, pelletproducenten, certificeringsorganisaties. Hierbij gaat het ook specifiek om een aantal private adviesbureaus op het gebied van bosbouw, zoals Milliken, F&W Forestry and Southern Forestry Consultants, South Carolina Forestry Commission, Georgia Forestry Commission, Florida Forest Service; FL, GA, & SC ATFS state committees, SCS Global Services, Peterson, Control Union, Cambium Consulting, Wood & Co. NatureServe, Dovetail Partners, Enviva Biomass en anderen.
- Milieuorganisaties zijn eenzijdig uit het convenant gestapt; zij zijn derhalve ook niet meer betrokken bij het stimuleringsprogramma en hebben ook in 2021 geen gebruik gemaakt van de beschikbaar gestelde bestuurszetel van het DBC-bestuur.

COVID-19

De COVID-19-pandemie heeft volgens de DBC een significante impact op de uitvoering van het stimuleringsprogramma gehad: fysieke stakeholder bijeenkomsten waren niet mogelijk en beperkten daarmee de mogelijkheden om kleine boseigenaren te bereiken en de uitvoer van certificeringsactiviteiten.

Andere zaken

Sinds 2019 woont een onafhankelijke waarnemer de bestuursvergaderingen van de DBC bij om toe te zien op de naleving van vastgelegde procedures, waaronder de naleving van de antitrustregels. Deze onafhankelijke waarnemer heeft geconcludeerd dat de DBC in 2021 volgens de relevante procedures gehandeld heeft.

Ook in 2021 hield de DBC de Nederlandstalige en Engelstalige website bij door het publiceren van publieke samenvattingen van de bestuursvergadering. Ook werden de uitkomsten van het stimuleringsprogramma op de website gepubliceerd.

In 2021 heeft de DBC Indufor een externe audit laten uitvoeren op de financiering van de DBC aan AFF. Deze audit concludeerde dat de uitgaven in lijn zijn met het overeengekomen projectvoorstel en dat de procedures rond de financiering consistent zijn uitgevoerd.

5.4 Conclusies met betrekking tot het Stimuleringsprogramma en mogelijke intensivering

Net als in 2020 lijkt intensivering van het programma niet zinvol. Het stimuleringsprogramma wordt, daar waar mogelijk binnen de restricties van de COVID-19-pandemie, volgens de uitgezette lijn uitgevoerd en verschillende externe partijen evalueren de processen. Ook wijkt de geografische herkomst in 2021 en voorgaande jaren van Categorie 2-biomassa af van het beeld ten tijde van ondertekening van het Convenant. Mogelijk verandert dit nog in de toekomst. Aanbevolen wordt goed de balans tussen sturing op certificering op perceelniveau en de risicogebaseerde benadering te monitoren om te zien of de risicogebaseerde aanpak de transitie naar certificering op perceelniveau daadwerkelijk versterkt.

6 Conclusies en aanbevelingen

6.1 Conclusies

Biomassa-inzet

De inzet van biomassa lag in 2021 op 3.158.781 ton, dat is 1,4 maal de inzet in 2020. De ingezette biomassa in 2021 bestond voor 96,6% uit houtpellets. Van die totale inzet bestond 92,58 massaprocent uit biogene rest- en afvalstromen (Categorie 5), 6,37% uit houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare (Categorie 2) en 1,05% uit houtige biomassa uit bosbeheereenheden groter dan 500 hectare (Categorie 1). Dit impliceert dat de afspraken over o.a. duurzaam bosbeheer uit het Convenant slechts betrekking hebben op 7,42% van de biomassa in 2021. De Categorie 2-biomassa behoorde geheel tot de subcategorie 'risicogebaseerde werkwijze'.

Wettelijke duurzaamheidseisen

Voor alle biomassaleveringen in het rapportagejaar 2021 geldt dat alle van toepassing zijnde wettelijke duurzaamheidseisen worden afgedekt door de gebruikte certificerings-schema's en verificatieverklaringen. Met andere woorden, de in 2021 gebruikte biomassa voldoet volledig aan de wettelijke duurzaamheidseisen.

De rol van verificatie was in 2021 minimaal en werd alleen gebruikt als aanvulling op de certificering.⁵ SBP is als enige certificeringschema gebruikt voor de criteria op het vlak van koolstof en verandering in landgebruik en duurzaam bosbeheer. Voor de criteria met betrekking tot het handelsketensysteem is ook gebruikgemaakt van GGL en Better Biomass.

Volgens de interpretatie op basis van alleen de Convenanttekst zijn de daarin opgenomen ambities ten aanzien van het minimum-ingroeipad voor 2021 uit het Convenant, volgens de aangeleverde informatie, niet gerealiseerd, omdat de duurzaamheid van Categorie 1-biomassa en Categorie 2-biomassa voor 14 procentpunt met certificering op perceelniveau is aangetoond (de ambitie in het Convenant voor het minimum-ingroeipad is 80% in 2021).

Wanneer de interpretatie van de energiebedrijven wordt gevolgd met betrekking tot de relevantie van het groeipad in het Verificatieprotocol en het gebruik van de risicogebaseerde aanpak, zijn de afspraken over het minimum-ingroeipad voor 2021 gerealiseerd, omdat de duurzaamheid van 100 procentpunt van de Categorie 2-biomassa met de risicogebaseerde aanpak is aangetoond.

⁵ Naleving van de eis met betrekking tot broeikasgasemissie kan alleen door middel van verificatie worden aangetoond. Dit is hier buiten beschouwing gelaten.

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

Honderd procentpunt van de Categorie 1- en Categorie 2-biomassa (oftewel 7% van de *totale* biomassa-inzet) voldoet aan de bovenwettelijke eisen, op grond van certificaten die binnen de scope van de interimregeling vallen. Daarmee is, wanneer de lijn van de geschillencommissie gevolgd wordt bij gebrek aan een toetsingsprotocol, aan de bovenwettelijke eisen voldaan.

Als we de lijn van de geschillencommissie (met betrekking tot de interimregeling) ook toepassen op het groeipad, is de conclusie dat de afspraken voor het groeipad voor wat betreft de bovenwettelijke eisen zijn nagekomen.

Stimuleringsprogramma

In 2021 is een toename van 26.539 hectare gerealiseerd door 336 kleine boseigenaren te certificeren. Net als in de rapportage over 2020 lijkt intensivering van het stimuleringsprogramma ons niet zinvol. Het stimuleringsprogramma wordt, daar waar mogelijk binnen de restricties van de COVID-19-pandemie, volgens de uitgezette lijn uitgevoerd en verschillende externe partijen evalueren de processen.

6.2 Aanbevelingen

Naast de inhoudelijke analyse en conclusies komen de volgende aanbevelingen voort uit deze analyse:

- De mededingingsregels zijn de beperkende factor om te voldoen aan de in het Convenant beschreven gewenste jaarrapportagedetails. Hierdoor waren de rapportagedetails zoals die als wens te lezen zijn in het Convenant niet altijd mogelijk, omdat de regel ‘waar toelaatbaar binnen mededingingsregels’ daar beperkingen aan oplegt. We zien het nog steeds als een aanbeveling aan de Convenantpartners om een onafhankelijke jurist uitsluitsel te laten geven over de mededingingsregels en in hoeverre dit tot een meer gedetailleerde rapportage kan leiden.
- Met betrekking tot het stimuleringsprogramma wordt aanbevolen de balans tussen certificering op perceelniveau en de risicogebaseerde aanpak voldoende te bewaken en hier explicieter over te rapporteren.

Literatuur

- CE Delft, 2021. *Convenant duurzaamheid biomassa : Jaarrapportage 2020*, CE Delft. [Online] https://ce.nl/wp-content/uploads/2021/06/CE_Delft_200453_Convenant_duurzaamheid_biomassa_Delft.pdf
- Rijksoverheid, 2017. Regeling van de Staatssecretaris van I&W en de Minister van EZK van 20 december 2017, nr. IENM/BSK-2017/180307, houdende regels voor de conformiteitsbeoordeling van vaste biomassa voor energietoepassingen (Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa. *Staatscourant van het Koninkrijk der Nederlanden*, 2017, 1-18.
- RVO. 2022a. *Duurzaamheidseisen vaste biomassa SDE+* [Online] www.rvo.nl/subsidies-regelingen/stimulering-duurzame-energieproductie/categorie%C3%ABn/biomassa-sde/duurzaamheidseisen. maart 2022
- RVO, 2022b. *Verificatieprotocol duurzaamheid biomassa die voor SDE moet voldoen aan de eisen uit de Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen*, Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO). [Online] www.rvo.nl/sites/default/files/2022/03/Verificatieprotocol-maart-2022_0.pdf 2022

A Biomassacategorieën

Categorie biomassa	Beschrijving
Categorie 1	Houtige biomassa uit bosbeheereenheden groter dan of gelijk aan 500 hectare. Hieronder vallen takken, tophout, bomen en primaire residuen direct afkomstig uit bosbeheereenheden.
Categorie 2	Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare. Hieronder vallen takken, tophout, bomen en primaire residuen direct uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare.
Categorie 3	Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer. Dit zijn biomassarestproducten (takken, tophout, bomen) die vrijkomen bij beheer van stedelijk groen, landschap of natuur anders dan bos gericht op het behoud, herstel of de versterking van specifieke natuurlijke, recreatieve of landschappelijke functies, alsmede biomassarestproducten die vrijkomen bij het reguliere onderhoud van openbare groengebieden en parken.
Categorie 4	Agrarische reststromen. Dit zijn reststromen rechtstreeks afkomstig uit de landbouw. Korte rotatieteelten op akkers vallen hier niet onder tenzij het om de reststromen van die teelten gaat.
Categorie 5	Biogene rest- en afvalstromen. Dit zijn secundaire residuen uit de agro-food en houtindustrie en tertiaire residuen zoals houtafval.

B Enquête energiebedrijven

Toelichting

De duurzaamheidseisen voor gebruikte biomassa bestaan uit wettelijke eisen en bovenwettelijke eisen. De energiebedrijven moeten aantonen dat de gebruikte biomassa in 2021 aan alle duurzaamheidseisen voldoet (Artikel 1 van het Convenant). Door middel van deze enquête verzamelt CE Delft als onafhankelijke partij informatie over de administratieve leveringen van biomassa in 2021, ten behoeve van de jaarrapportage 2021.

De energiebedrijven wordt verzocht om alle bewijsstukken waarmee naleving van de duurzaamheidseisen wordt aangetoond (certificaten, verificatieverklaringen en andere stukken) mee te sturen. Lees bij het invullen van de leveringen de toelichtingen, welke zichtbaar worden als de gekleurde cellen worden geselecteerd.

N.B.: Onze interpretatie van het Convenant is dat deze geldt voor alle biomassa, voor zowel houtige als niet-houtige biomassa en voor biomassa binnen én buiten de SDE+-regeling. Hoewel het Convenant wel sterk gericht is op houtige biomassa, sluit de tekst andere vormen van biomassa niet uit. Voor biomassa binnen Categorie 1 en 2 verzoeken we u om de duurzaamheid op dezelfde wijze aan te tonen. Voor andere categorieën biomassa vragen we u om naast de categorie ook een indicatie te geven van de hoeveelheid en een toelichting op hoe de duurzaamheid geregeld is (indien mogelijk met bewijsstukken).

Categorieën biomassa

Voor iedere biomassacategorie is een apart tabblad gemaakt, met daarin de duurzaamheidseisen waaraan moet worden voldaan voor de specifieke categorie:

- Categorie 1: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden.
- Categorie 1: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden (gecontroleerde biomassa).
- Categorie 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (perceelniveau).
- Categorie 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (risicogebaseerde werkwijze).
- Categorie 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (gecontroleerde biomassa).
- Categorie 3: Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer.
- Categorie 4: Agrarische reststromen.
- Categorie 5: Biogene rest- en afvalstromen.

Wettelijke duurzaamheidseisen

De wettelijke duurzaamheidseisen zijn afkomstig uit Bijlage B van de Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen. Ook is opgenomen welke wettelijke duurzaamheidseisen op welke biomassacategorieën van toepassing zijn. Voor de eis over broeikasgasemissie (Eis 1.1) is data nodig over energieproductie en uitstoot die ook zijn geleverd aan RVO in het kader van de SDE+-regeling.

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

De bovenwettelijke duurzaamheidseisen (inclusief codes) staan in dit tabblad: deze lijst is de meest recente versie die is ontvangen van de Convenantpartijen. De bovenwettelijke eisen zijn alleen van toepassing op de categorieën 'houtige biomassa' (1 en 2).

Algemene vragen

Energiebedrijf

Contactpersoon

Datum van invullen

Totale gebruikte biomassa voor bij- en meestook in 2021 (ton)

Is bovenstaande massahoeveelheid in droge stof of natte stof?

Levering - Categorie 1: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
...			

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq./MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq./MJ W
...				

Koolstof en verandering in landgebruik

Afdekkend certificaat	Eis 3.1	Eis 3.2	Eis 3.3	Eis 4.1	Eis 4.2	Eis 4.3	Eis 5.1
...							

Duurzaam bosbeheer

Afdekkend certificaat	Eis 6.1	Eis 6.2	Eis 6.3	Eis 7.1	Eis 7.2	Eis 7.3	Eis 7.4	Eis 7.5	Eis 8.1	Eis 8.2	Eis 8.3	Eis 8.4
...												

Afdekkend certificaat	Eis 8.5	Eis 8.6	Eis 8.7	Eis 8.8	Eis 9.1	Eis 9.2	Eis 10.1	Eis 10.2	Eis 10.3	Eis 10.4	Eis 10.5	Eis 11.1	Eis 11.2
...													

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen
...

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

Lokale economie

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 1	Eis C 2	Eis C 3
...			

Sociale aspecten

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 4	Eis C 5	Eis C 6	Eis C 7	Eis C 8	Eis C 9	Eis C 10	Eis C 11
...								

Genetisch gemodificeerde organismen

Eis C 12
...

Managementplan

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 13	Eis C 14	Eis C 15
...			

Chain of Custody

Eis C 16
...

Toelichting op aantonen van bovenwettelijke eisen
...

Levering - Categorie 1: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden (gecontroleerde biomassa)

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
..			

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq/MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq/MJ W
...				

Koolstof en verandering in landgebruik

Afdekkend certificaat	Eis 3.1	Eis 3.2	Eis 3.3	Eis 4.1	Eis 4.2	Eis 4.3	Eis 5.1
...							

Duurzaam bosbeheer

Afdekkend certificaat	Eis 6.1	Eis 6.2	Eis 6.3	Eis 7.1	Eis 7.2	Eis 7.3	Eis 7.4	Eis 7.5	Eis 8.1	Eis 8.2	Eis 8.3	Eis 8.4	Eis 8.5	Eis 8.6	Eis 8.7	Eis 8.8
...																

Afdekkend certificaat	Eis 9.1	Eis 9.2	Eis 10.1	Eis 10.2	Eis 10.3	Eis 10.4	Eis 10.5	Eis 11.1	Eis 11.2
...									

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

Lokale economie

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 1	Eis C 2	Eis C 3
...			

Sociale aspecten

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 4	Eis C 5	Eis C 6	Eis C 7	Eis C 8	Eis C 9	Eis C 10	Eis C 11
...								

Genetisch gemodificeerde organismen

Eis C 12
...

Managementplan

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 13	Eis C 14	Eis C 15
...			

Chain of Custody

Eis C 16
...

Toelichting op aantonen van bovenwettelijke eisen
...

Levering 2: Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha (perceelniveau)

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
...			

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissies

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq./MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq./MJ W
...				

Koolstof en verandering in landgebruik

Afdekkend certificaat	Eis 3.1	Eis 3.2	Eis 3.3	Eis 4.1	Eis 4.2	Eis 4.3
...						

Duurzaam bosbeheer

Afdekkend certificaat	Eis 6.1	Eis 6.2	Eis 6.3	Eis 7.1	Eis 7.2	Eis 7.3	Eis 7.4	Eis 7.5	Eis 8.1	Eis 8.2	Eis 8.3	Eis 8.4
...												

Afdekkend certificaat	Eis 8.5	Eis 8.6	Eis 8.7	Eis 8.8	Eis 9.1	Eis 9.2	Eis 10.1	Eis 10.2	Eis 10.3	Eis 10.4	Eis 10.5	Eis 11.1	Eis 11.2
...													

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen
....

Bovenwettelijke eisen

Lokale economie

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 1	Eis C 2	Eis C 3
...			

Sociale aspecten

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 4	Eis C 5	Eis C 6	Eis C 7	Eis C 8	Eis C 9	Eis C 10	Eis C 11
...								

Genetisch gemodificeerde organismen

Eis C 12
...

Managementplan

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 13	Eis C 14	Eis C 15
...			

Chain of Custody

Eis C 16
...

Toelichting op aantonen van bovenwettelijke eisen
...

Levering - Categorie 2 (bos < 500 h (risicogebaseerde werkwijze))

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq./MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq./MJ W

Koolstof en verandering in landgebruik

Afdekkend certificaat	Eis 3.1	Eis 3.2	Eis 3.3	Eis 4.1	Eis 4.2	Eis 4.3

Duurzaam bosbeheer

Afdekkend certificaat	Eis 6.1	Eis 6.2	Eis 6.3	Eis 7.1	Eis 7.2	Eis 7.3	Eis 7.4	Eis 7.5	Eis 8.1	Eis 8.2	Eis 8.3	Eis 8.4

Afdekkend certificaat	Eis 8.5	Eis 8.6	Eis 8.7	Eis 8.8	Eis 9.1	Eis 9.2	Eis 10.1	Eis 10.2	Eis 10.3	Eis 10.4	Eis 10.5	Eis 11.1	Eis 11.2

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

Lokale economie

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 1	Eis C 2	Eis C 3

Sociale aspecten

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 4	Eis C 5	Eis C 6	Eis C 7	Eis C 8	Eis C 9	Eis C 10	Eis C 11

Genetisch gemodificeerde organismen

Eis C 12

Managementplan

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 13	Eis C 14	Eis C 15

Chain of Custody

Eis C 16

Toelichting op aantonen van bovenwettelijke eisen

Levering - Categorie 2 (bos < 500 h (gecontroleerd))

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq/MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq/MJ W

Koolstof en verandering in landgebruik

Afdekkend certificaat	Eis 3.1	Eis 3.2	Eis 3.3	Eis 4.1	Eis 4.2	Eis 4.3

Duurzaam bosbeheer

Afdekkend certificaat	Eis 6.1	Eis 6.2	Eis 6.3	Eis 7.1	Eis 7.2	Eis 7.3	Eis 7.4	Eis 7.5	Eis 8.1	Eis 8.2	Eis 8.3	Eis 8.4	
Afdekkend certificaat	Eis 8.5	Eis 8.6	Eis 8.7	Eis 8.8	Eis 9.1	Eis 9.2	Eis 10.1	Eis 10.2	Eis 10.3	Eis 10.4	Eis 10.5	Eis 11.1	Eis 11.2

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen

Bovenwettelijke duurzaamheidseisen

Lokale economie

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 1	Eis C 2	Eis C 3

Sociale aspecten

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 4	Eis C 5	Eis C 6	Eis C 7	Eis C 8	Eis C 9	Eis C 10	Eis C 11

Genetisch gemodificeerde organismen

Eis C 12

Managementplan

Afdekkend bewijsstuk	Eis C 13	Eis C 14	Eis C 15

Chain of Custody

Eis C 16

Toelichting op aantonen van bovenwettelijke eisen

Levering 3 - Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
...			

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq./MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq./MJ W
...				

Bodembeheer

Eis 2.1
...

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen
....

Levering - Categorie 4: Agrarische reststromen

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
...			

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq/MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq/MJ W
...				

Bodembeheer

Eis 2.1
...

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen
...

Levering - Categorie 5: Biogene rest- en afvalstromen

Naam/code levering	Hoeveelheid (ton)	Aard van de biomassa	Land van herkomst
...			

Wettelijke duurzaamheidseisen

Broeikasgasemissie

Eis 1.1	Productie E MJ	g CO ₂ -eq/MJ E	Productie W MJ	g CO ₂ -eq/MJ W
...				

Handelsketensysteem

Afdekkend certificaat	Eis 12.1	Eis 12.2	Eis 12.3	Eis 12.4	Eis 12.5	Eis 12.6	Eis 13.1	Eis 13.2	Eis 13.3
...									

Toelichting op aantonen van wettelijke eisen
....

C Lijst met wettelijke eisen

Eis voor broeikasgasemissie	
P1	Het gebruik van biomassa leidt tot een substantiële reductie van de uitstoot van broeikasgassen, berekend over de gehele keten, in vergelijking met het gebruik van fossiele brandstoffen
1.1	De berekende reductie van CO ₂ -eq.-uitstoot is gemiddeld over een jaar minimaal 70% ten opzichte van de EU-referentiewaarde. De gemiddelde uitstoot van CO ₂ -eq. bedraagt maximaal 56 g CO ₂ -eq./MJ voor elektriciteit en 24 g CO ₂ -eq./MJ voor warmte. Geen enkele levering van biomassa leidt tot een uitstoot boven de waarde van 74 g CO ₂ -eq./MJ voor elektriciteit en 32 g CO ₂ -eq./MJ voor warmte. De berekende maximale CO ₂ -eq.-uitstoot is gebaseerd op de meest recente publicatie van de Europese Commissie betreffende duurzaamheidscriteria voor biomassa en verstrekte referentiewaarden voor fossiele brandstoffen.
Eis voor bodembeheer bij reststromen uit natuur- en landschapsbeheer en agrarische reststromen	
P2	De kwaliteit van de bodem wordt in stand gehouden en waar mogelijk versterkt
2.1	De beste werkwijzen worden toegepast voor de instandhouding of verbetering van de bodem en de bodemkwaliteit met het oog op de productie of de beheerdoelstellingen zoals deze zijn vastgelegd in een beheerplan.
Eisen voor koolstof en verandering in landgebruik	
P3	Productie van ruwe biomassa leidt niet tot de vernietiging van koolstofreservoirs
3.1	Biomassa is niet afkomstig van structureel gedraineerd land dat op 1 januari 2008 veengebied was, tenzij kan worden aangetoond dat de teelt en het oogsten van deze grondstoffen geen ontwatering van een voorheen niet-ontwaterde bodem met zich meebrengen.
3.2	Biomassa is niet afkomstig van land dat na 1 januari 2008 is geconverteerd van wetlands naar andere of drogere ecosystemen.
3.3	Biomassa is niet afkomstig van houtplantages die na 31 december 1997 zijn aangelegd door middel van conversie van natuurlijke bossen, tenzij de bosbeheerder niet direct of indirect verantwoordelijk is voor de conversie. Biomassa afkomstig van houtplantages die na 1997 zijn aangelegd door middel van conversie van gedegradeerde natuurlijke bossen, of op gedegradeerde gronden is vrijgesteld van deze eis indien dit ecologisch en economisch verantwoord is en indien de bosbeheerder niet direct of indirect verantwoordelijk is voor de degradatie.
P4	Gebruik van biomassa leidt niet tot het ontstaan van een langlopende koolstofschuld
4.1	De bosbeheereenheid waaruit het hout afkomstig is, wordt beheerd met het oog op het op lange termijn of middellange termijn behouden of vergroten van koolstofvoorraden.
4.2	Biomassa is niet afkomstig van boomstronken tenzij de stronken al om een andere reden dan de hout- of biomassaproductie zijn verwijderd.
4.3	Gemiddeld minder dan de helft van het volume van de jaarlijkse rondhoutproductie uit bossen wordt gebruikt als biomassa voor energieopwekking. Rondhout afkomstig uit dunningen of uit productiebossen met een rotatietijd van 40 jaar of minder is vrijgesteld van deze eis.
P5	Biomassaproductie leidt niet tot indirecte verandering van landgebruik (Indirect Land Use Change (ILUC))
5.1	Bij biomassa die afkomstig is van energieteeltsystemen die na 1 januari 2008 zijn aangelegd, is aangetoond dat er sprake is van een laag risico van indirecte verandering van landgebruik. Biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 hectare is vrijgesteld van deze eis.
Eisen voor duurzaam bosbeheer	
P6	Relevante internationale, nationale, regionale en lokale wet- en regelgeving wordt nageleefd
6.1	De bosbeheerder heeft het juridisch gebruiksrecht van het bos.
6.2	De bosbeheerder voldoet aan alle verplichtingen tot het betalen van belastingen en royalty's.
6.3	Anti-corruptiewetgeving wordt nageleefd. Bij gebrek aan anticorruptie wetgeving treft de bosbeheerder andere anti-corruptiemaatregelen die in verhouding staan tot de schaal en intensiteit van de beheeractiviteiten en het risico op corruptie.

P7	Biodiversiteit wordt in stand gehouden en waar mogelijk versterkt
7.1	Terreinen met een hoge beschermingswaarde en representatieve gebieden van bostypen die binnen de bosbeheereenheid voorkomen, zijn in kaart gebracht, geïnventariseerd, worden beschermd en zo mogelijk versterkt. De terreinen kunnen één of meer van de volgende waarden omvatten: diversiteit aan soorten, ecosystemen en habitats, ecosysteemdiensten, ecosystemen op landschapsniveau en culturele waarden.
7.2	Er zijn maatregelen getroffen voor de bescherming van beschermde en bedreigde planten- en diersoorten en indien van toepassing voor de versterking van de populatie en hun habitat.
7.3	Conversie van bossen binnen de bosbeheereenheid naar andere vormen van grondgebruik, met inbegrip van houtplantages, is niet toegestaan, tenzij deze: – betrekking heeft op een geringe oppervlakte niet groter dan 5% van de oppervlakte van die bosbeheereenheid op de peildatum 1 januari 2008; – leidt tot duidelijke langetermijnavoordelen voor natuurbehoud; – geen schade toebrengt aan of bedreiging vormt voor terreinen met een hoge beschermingswaarde.
7.4	In het geval van houtplantages bestaat een voorkeur voor inheemse soorten. Een relevant gedeelte van het areaal van de houtplantage moet zich opnieuw kunnen ontwikkelen tot natuurlijk bos.
7.5	De exploitatie van andere bosproducten dan hout, inclusief de producten van jacht en visserij, wordt gereguleerd, gemonitord en gecontroleerd, om de instandhouding van de biodiversiteit binnen de bossen te waarborgen.
P8	De reguleringsfunctie en de kwaliteit, gezondheid en vitaliteit van het bos worden in stand gehouden en waar mogelijk versterkt
8.1	De bodemkwaliteit van de bosbeheereenheid wordt in stand gehouden en zo nodig verbeterd, waarbij bijzondere aandacht uitgaat naar kusten, rivieroever, erosiegevoelige gedeelten en hellingen.
8.2	De waterbalans en -kwaliteit van zowel grondwater als oppervlaktewater in de bosbeheereenheid, alsook benedenstrooms buiten de bosbeheereenheid, wordt minimaal behouden en waar nodig verbeterd.
8.3	Belangrijke ecologische cycli, inclusief koolstof- en nutriëntenkringlopen, die in de bosbeheereenheid voorkomen, blijven behouden.
8.4	Onnodige schade aan het ecosysteem wordt voorkomen door toepassing van <i>reduced impact logging</i> en voor de omstandigheden meest geschikte methoden en technieken voor wegenbouw.
8.5	Indien branden worden gebruikt voor het bereiken van beheerdoelstellingen, zoals regeneratie van specifieke boomsoorten, zijn er adequate veiligheidsmaatregelen getroffen.
8.6	Het bosbeheer is gericht op het voorkomen en beheersen van ziekten en plagen voor zover deze een bedreiging vormen voor het natuurlijk kapitaal.
8.7	Het gebruik van chemicaliën is slechts toegestaan indien maximaal gebruik van ecologische processen en duurzame alternatieven ontoereikend blijkt. Het gebruik van pesticiden die door de Wereldgezondheidsorganisatie geclassificeerd zijn als Type 1A en 1B en van gechloreerde koolwaterstoffen is niet toegestaan.
8.8	Het ontstaan van anorganisch afval en zwerfvuil wordt voorkomen dan wel verzameld, op de aangegeven plaatsen opgeslagen en op een milieuverantwoorde wijze afgevoerd.
P9	De productiecapaciteit van hout en relevante andere bosproducten dan hout wordt in stand gehouden om de toekomst van de bossen te waarborgen
9.1	De productiecapaciteit van ieder bostype binnen de bosbeheereenheid wordt in stand gehouden.
9.2	De bosbeheereenheid wordt adequaat beschermd tegen illegale exploitatie van hout en niet-houtige bosproducten, inclusief de producten van jacht en visserij, illegale vestiging van nederzettingen, illegaal landgebruik, illegaal gestichte branden en overige illegale activiteiten.
P10	Duurzaam bosbeheer wordt gerealiseerd op basis van een beheersysteem
10.1	Het bosbeheer is gericht op realisatie van de doelstellingen die in een plan voor het bosbeheer zijn vastgelegd en omvat de cyclus van inventarisatie en analyse, planning, uitvoering, monitoring, evaluatie en bijstelling.

10.2	Er is een plan voor bosbeheer dat minimaal bestaat uit: – een beschrijving van de huidige staat van de bosbeheereenheid; – langetermijndoelstellingen gericht op de ecologische functies van de bosbeheereenheid; – de jaarlijks toelaatbare kap per bostype en, indien van toepassing, de jaarlijks toelaatbare exploitatie van andere bosproducten dan hout, berekend op basis van betrouwbare en actuele gegevens; – een begroting voor de uitvoering van het plan voor bosbeheer.
10.3	Essentiële elementen voor het bosbeheer zijn op kaarten aangegeven.
10.4	De uitvoering van het plan voor het bosbeheer wordt periodiek gemonitord en de ecologische effecten van het bosbeheer worden geëvalueerd.
10.5	Het bosbeheer wordt uitgevoerd door vakbekwame medewerkers en boswerkers. De vakbekwaamheid en kennis worden op peil gehouden door middel van adequate periodieke scholing.
P11	Beheer in groep- of regioverband biedt voldoende waarborgen voor duurzaam bosbeheer
11.1	Een groep of regioverband staat onder leiding en toezicht van een zelfstandige juridische entiteit.
11.2	Een groep of regioverband voldoet aan de eisen voor duurzaam bosbeheer. Bovendien voldoet het bosbeheer van ieder lid van een groep of regioverband aan deze eisen voor zover deze van toepassing zijn op het beheer van dat bos.
Eisen voor het handelsketensysteem	
P12	Er is een handelsketensysteem voor de biomassa van de eerste schakel in de keten tot aan de energieproducent dat voorziet in een koppeling tussen de bron en het materiaal in het product of de productlijn, en waarvan de broeikasgasuitstootgegevens van iedere afzonderlijke schakel bekend zijn
12.1	Iedere schakel in het handelsketensysteem is eindverantwoordelijk en beschikt over een kwaliteitsmanagementsysteem dat waarborgt dat aan de eisen van het handelsketensysteem wordt voldaan.
12.2	Iedere schakel in het handelsketensysteem beschikt over de voor haar organisatie relevante broeikasgasuitstootgegevens die verkregen zijn volgens een methodiek, gebaseerd op de meest recente publicatie van de Europese Commissie betreffende duurzaamheidseisen voor biomassa en verstrekte referentiewaarden voor fossiele brandstoffen.
12.3	Iedere schakel in het handelsketensysteem bewaart gedurende minimaal vijf jaar alle documentatie die nodig is om aan te tonen dat aan de toepasselijke duurzaamheidseisen is voldaan.
12.4	Iedere schakel in het handelsketensysteem registreert per inkomende en uitgaande levering biomassa de hoeveelheden en de op grond van deze regeling vereiste duurzaamheidsinformatie.
12.5	Bij het mengen en splitsen van leveringen met verschillende duurzaamheidseigenschappen in het handelsketensysteem maakt een schakel gebruik van een massabalans. Bij het mengen geldt: – de methode wordt ten minste op het niveau van een locatie toegepast; – de organisatie definieert de periode met een maximum van een jaar, waarover de ingaande en uitgaande leveringen worden gemeten en maakt deze kenbaar; – alle duurzaamheidseigenschappen van een uitgaand mengsel kunnen naar aard en hoeveelheid herleid worden tot die van de ingaande leveringen, rekening houdend met de van toepassing zijnde conversiefactoren.
12.6	Leveringen uit de Categorieën 1 en 2 die louter voldoen aan de Eisen 1.1, 3.1, 3.2, 3.3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 7.1, en 7.3 worden bij het mengen met andere leveringen op de massabalans als gecontroleerde biomassa onderscheiden. Voor gecontroleerde biomassa is de biomassa-producent de eerste schakel van de handelsketen en is de bron de bosbeheereenheid of een gedefinieerd aanvoergebied.
P13	Bij een groepsmanagementsysteem voor het handelsketensysteem voldoet de groep als geheel aan dezelfde eisen als de eisen die aan afzonderlijke bedrijven gesteld worden
13.1	Een groep staat onder leiding van een juridische entiteit die verantwoordelijk is voor de groep als geheel. De entiteit beschikt over een managementsysteem alsmede over technische en menselijke hulpmiddelen waarmee het aantal deelnemende locaties binnen de reikwijdte van het systeem wordt aangestuurd. De entiteit voert jaarlijks een audit uit bij een deel van de aangesloten groepsleden.

13.2	De groep werkt conform de eisen 12.1 tot en met 12.6. Daarnaast voldoet ieder groepslid aan deze eisen voor zover deze op de werkzaamheden van dat lid van toepassing zijn.
13.3	De groepsleiding beschikt over een registratiesysteem waarin worden opgenomen: – namen en adressen van de groepsleden; – een verklaring van ieder lid waarin het lid verklaart te voldoen aan de eisen van het handelsketen-systeem; – de inkomende en uitgaande leveringen van elk van de afzonderlijke groepsleden.

Lijst zoals opgenomen in de 'Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa voor energietoepassingen'

Bron: Uit Bijlage D van de Regeling conformiteitsbeoordeling vaste biomassa (Rijksoverheid, 2017).

Tabel 1. Duurzaamheidseisen van bijlage B per categorie vaste biomassa

Duurzaamheidseisen Categorie vaste biomassa	Broeikasgas- emissie	Bodem- beheer	Koolstof en verandering landgebruik	Duurzaam bosbeheer	Handelsketen- systeem
1. Houtige biomassa uit bosbe- heereenheden	1.1		3.1–3.3, 4.1–4.3, 5.1	6.1–6.3, 7.1–7.5, 8.1–8.8, 9.1–9.2, 10.1–10.5, 11.1–11.2	12.1–12.6, 13.1–13.3
2. Houtige biomassa uit bosbeheereenheden kleiner dan 500 ha	1.1		3.1–3.3, 4.1–4.3	6.1–6.3, 7.1–7.5, 8.1–8.8, 9.1–9.2, 10.1–10.5, 11.1–11.2	12.1–12.6, 13.1–13.3
3. Reststromen uit natuur- en landschapsbeheer	1.1	2.1			12.1–12.6, 13.1–13.3
4. Agrarische reststromen	1.1	2.1			12.1–12.6, 13.1–13.3
5. Biogene rest- en afvalstromen	1.1				12.1–12.6, 13.1–13.3

D Lijst met bovenwettelijke eisen

Lokale economie	
Versterking lokale economie	C 1. Het bosbeheer dient een redelijk perspectief op werkgelegenheid te bieden aan de plaatselijke bevolking, inclusief inheemse volken, evenals op het lokaal verwerken van hout en andere bosproducten dan hout.
	<i>Toelichting:</i> De werkgelegenheid voor de plaatselijke bevolking, inclusief inheemse volken, dient gestimuleerd te worden, bijvoorbeeld door middel van opleidingsactiviteiten.
	C 2. De bosbeheerder ontplooit extra activiteiten om een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van de plaatselijke fysieke infrastructuur en van sociale voorzieningen en programma's voor de plaatselijke bevolking, inclusief inheemse volken. Deze bijdrage wordt geleverd in samenspraak met de plaatselijke bevolking.
	<i>Toelichting:</i> De bosbeheerder is van deze eis vrijgesteld indien door lokale en/of nationale overheden met instemming van de plaatselijke bevolking in voldoende mate wordt voorzien in extra activiteiten.
Concurrentie om hulpbronnen	Principe: Biomassaproductie voor energie mag de lokale voedselvoorziening en lokale biomassatoepassingen niet in gevaar brengen.
	C 3. Gebieden en middelen die van fundamenteel belang zijn voor het voldoen aan de basisbehoeften van de plaatselijke bevolking of inheemse volken (voor levensonderhoud, gezondheid, voeding, water, en dergelijke) worden geïdentificeerd, beschermd en gemonitord in een gedegen proces. Dit proces is gelijk aan de aanpak (criterium en guidance) voor terreinen met hoge beschermingswaarde zoals benoemd in C7.1 in document [XXX][1]. De plaatselijke bevolking of inheemse volken worden betrokken bij het vaststellen van deze behoeften, bij het ontwikkelen en implementeren van maatregelen om de gebieden en middelen te beschermen en bij de monitoring.
Sociale aspecten	
Belangen van belanghebbenden	Principe: Er dient rekening gehouden te worden met de belangen van direct en indirect betrokken belanghebbenden.
Eigendoms- en gebruiksrechten	C 4. De juridische status van het beheer van de bosbeheereenheid en de rechten van de plaatselijke bevolking, inclusief inheemse volken, ten aanzien van eigendom- of gebruiksrechten, zowel wettelijk als traditioneel, met betrekking tot de bosbeheereenheid of enig gedeelte daarvan zijn geïnventariseerd en moeten gerespecteerd worden.
	<i>Toelichting:</i> Dit criterium beschrijft een proces waarbij eerst wordt geïnventariseerd wie welke rechten heeft en dat deze worden gerespecteerd. De eerste stap, de inventarisatie van de rechten, bestaat weer uit twee sub-stappen. Eén, het identificeren van 'inheemse volken' en van 'plaatselijke bevolking' met potentiële (wettelijk en) traditionele eigendoms- en gebruiksrechten. Twéé, het inventariseren van deze rechten. Bij beide sub-stappen moeten de inheemse volken en plaatselijke bevolking hun mening, ervaring en expertise worden betrokken. De tweede stap, het respecteren van de rechten, vereist dat de bosbeheerder geen activiteiten ontplooit die de rechten van inheemse volken of van de plaatselijke bevolking schenden.
Raadpleging en toestemming	C 5. Ten aanzien van het bosbeheer vindt effectieve communicatie met en raadpleging en participatie van belanghebbenden plaats.
	<i>Toelichtingen:</i> Rapportages zijn aanwezig over hoe en wanneer met belanghebbenden gecommuniceerd is en hoe belanghebbenden zijn betrokken.

	Raadpleging omvat zowel inspraak op basis van vrijelijk tot stand gekomen voorafgaande en weloverwogen instemming, zoals benoemd in C 6, als ook betrokkenheid. In de onderstaande tabel wordt aangegeven waar betrokkenheid van toepassing is op de duurzaamheidscriteria. Effectieve communicatie is zowel onderdeel van betrokkenheid als een op zichzelf staande 'activiteit'. In ieder geval wordt een publieke samenvatting van het bosbeheerplan plan en/of audit report alsmede van de resultaten van monitoring beschikbaar gesteld aan belanghebbenden. <i>Bijlage 2 bevat een overzicht van de criteria waarbij betrokkenheid een rol speelt en hoe die daar ingevuld dient te worden.</i> C 6. De plaatselijke bevolking en inheemse volken moeten inspraak hebben in het bosbeheer op basis van vrijelijk tot stand gekomen voorafgaande en weloverwogen instemming, en hebben het recht toestemming te verlenen of te weigeren en, indien van toepassing, schadevergoeding te ontvangen waar hun bezittingen/gebruiksrechten op het spel staan. <i>Toelichting:</i> Met vrijelijk tot stand gekomen voorafgaande en weloverwogen instemming wordt bedoeld: Het recht van inheemse volken en plaatselijke gemeenschappen om toestemming te verlenen of te weigeren voor activiteiten die op hun land of in hun gebieden gepland zijn, die van invloed zullen zijn op hun cultuur en traditionele kennis of waardoor hiervan gebruik zal worden gemaakt of die anderszins van invloed zijn op hun rechten, wettelijk dan wel traditioneel. De informatie waarop zij hun beslissingen zouden moeten baseren dient volledig te zijn, op een begrijpelijke manier gepresenteerd te worden en tijdig beschikbaar gesteld te worden.
Openbare toegankelijkheid	C 7. Het bosbeheerplan en de bijbehorende kaarten, relevante monitoringresultaten en informatie over de toe te passen bosbeheermaatregelen zijn openbaar toegankelijk, behoudens strikt vertrouwelijke bedrijfsinformatie. <i>Toelichting:</i> Openbare toegankelijkheid houdt in dat indien belanghebbenden beperkt toegang tot bepaalde media hebben, het beheerplan via andere kanalen verspreid wordt. Afhankelijk van de mate van gedetailleerdheid van het beheerplan, dient ofwel het volledige plan of een samenvatting daarvan beschikbaar te zijn inclusief bijbehorende kaarten, behoudens strikt vertrouwelijke bedrijfsinformatie. <i>Toelichting:</i> Voor zover mogelijk en noodzakelijk kan informatie over het bosbeheer ook aan de mensen in het bos worden medegedeeld door middel van ter plaatse aan te brengen markeringen of informatiepanelen.
Geschillenbeslechting	C 8. Er bestaan adequate mechanismen voor het beslechten van geschillen met betrekking tot bosbeheer, eigendoms- en gebruiksrechten, werkomstandigheden of sociale voorzieningen. <i>Toelichting:</i> In het geval van een conflict van aanzienlijk omvang wordt de bosbeheereenheid niet gecertificeerd. <i>Toelichting:</i> Met adequate mechanismen wordt bedoeld mechanismen voor geschillenbeslechting, waarbij klachten of geschillen in een beschreven, transparant proces worden behandeld, inclusief engagement met de betrokkenen. De afhandeling van klachten wordt daarbij gedocumenteerd. <i>Toelichting:</i> Bij aantoonbare beschadiging of verlies van bezittingen/gebruiksrechten dient evenredig te worden gecompenseerd.
Terreinen van culturele en economische waarde	C 9. Terreinen van culturele en traditioneel economische waarde worden in overleg met de belanghebbenden in kaart gebracht en geïnventariseerd en worden gerespecteerd.
Gezondheid en arbeidsomstandigheden	Principe: Veiligheid, gezondheid en arbeidsomstandigheden dienen gewaarborgd en waar nodig verbeterd te worden.
Gezondheid en veiligheid	C 10. De (bos)beheerder dient gezondheids- en veiligheidsmaatregelen te treffen die minimaal voldoen aan de relevante wetgeving en in overeenstemming zijn met alle

	toepasselijke ILO-verdragen, ter bescherming van de werknemers, inclusief aannemers en hun personeel en, voor zover van toepassing, de plaatselijke en inheemse bevolking. <i>Toelichting:</i> In het kader van dit criterium zijn de kernverdragen van de ILO: – Verdrag 155 - Beroepsveiligheid en gezondheid en de bijbehorende aanbeveling 164 – Verdrag 161 - Bedrijfsgezondheidsdiensten en de bijbehorende aanbeveling 171
Arbeidsvoorwaarden	C 11. Werknemers hebben het recht zich te organiseren en over loon en arbeidsomstandigheden te onderhandelen, overeenkomstig nationale wetgeving en de kernverdragen van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO). <i>Toelichting:</i> De volgende ILO-verdragen zijn relevant: – ‘Vrijheid van vereniging en collectieve onderhandelingen’ (verdragen 87 en 98) – ‘Uitbanning van gedwongen of verplichte arbeid’ (29 en 105) – ‘Uitbanning van discriminatie in arbeid en beroep’ (100 en 111) – Verdrag over de minimumleeftijd, 1973 (nr. 138) – Verdrag over de ergste vormen van kinderarbeid, 1999 (nr. 182)
Genetisch gemodificeerde organismen	
Ggo's	C 12. Genetisch gemodificeerde organismen (ggo's) mogen niet gebruikt worden.
Managementplan	
Managementplan	<i>Dit criterium wordt reeds door de ADBE getoetst echter zonder de verwijzing naar de sociale en economische functies. Daarom moet in dit kader alleen de roodgekleurde tekst getoetst te worden – uiteraard binnen de context van het hele criterium en de toelichting. De toetsing van de ADBE mag hierbij worden meegenomen.</i> C 13. Er is een plan voor bosbeheer dat minimaal bestaat uit: – een beschrijving van de huidige staat van de bosbeheereenheid – langetermijndoelstellingen gericht op de economische, sociale en ecologische functies – de gemiddelde jaarlijks toelaatbare kap per bostype en, indien van toepassing, de jaarlijks toelaatbare exploitatie van andere bosproducten dan hout, berekend op basis van betrouwbare en actuele gegevens – een begroting voor de uitvoering van het plan voor bosbeheer <i>Toelichting:</i> Het bosbeheer plan dient duidelijke beschrijvingen (ecosystemen, soorten) en doelstellingen te bevatten, met in acht name van de economische, sociale en ecologische functies en aspecten. Dit betekent onder meer het in kaart brengen en adresseren van ecologisch waardevolle gebieden. Een realistische begroting moet de uitvoering van het plan mogelijk maken.
Monitoring	<i>Dit criterium wordt reeds door de ADBE getoetst echter zonder de verwijzing naar de sociale en economische functies. Daarom moet in dit kader alleen de roodgekleurde tekst getoetst te worden - uiteraard binnen de context van het hele criterium en de toelichting. De toetsing van de ADBE mag hierbij worden meegenomen.</i> C 14. De uitvoering van het plan voor het bosbeheer wordt periodiek gemonitord en de ecologische, sociale en economische effecten van het bosbeheer worden geëvalueerd. <i>Toelichtingen:</i> Ecologische effecten zijn bijvoorbeeld verandering van flora en fauna, samenstelling van het bos; economische effecten betreffen bijvoorbeeld werkgelegenheid, producten en diensten uit het bos. Monitoring is voldoende om de milieu- en sociale impacts van managementactiviteiten en veranderingen in de staat van het milieu te identificeren en te beschrijven. Monitoring vindt plaats op basis van adequate gegevens en is proportioneel aan de schaal, intensiteit en het risico van de managementactiviteiten.
Bosbeheer op basis van onderzoek	C 15. Wetenschappelijk onderzoek en, zo nodig, informatie over vergelijkbare bossoorten liggen ten grondslag aan het bosbeheer.

Chain of Custody	
Chain of Custody	<i>Dit criterium wordt reeds door de ADBE getoetst echter daarbij worden drie andere eisen beoordeeld dan de twee eisen/bulletpoints hieronder. In de oorspronkelijke afspraak heeft dit criterium dus vijf eisen waarvan drie al door de ADBE zijn getoetst. Daarom moet in dit kader alleen de roodgekleurde tekst getoetst te worden - uiteraard binnen de context van het hele criterium en de toelichting. De toetsing van de ADBE mag hierbij worden meegenomen.</i>
	C 16. Vermenging van materiaal uit de Categorieën 1 en 2 dat aan verschillende duurzaamheidseisen voldoet is toegestaan wanneer bij de eindgebruiker minimaal 70% van het mengsel aan alle relevante principes uit Tabel 1 (van Bijlage 4 bij de algemene uitvoeringsregeling van de SDE) en de daaronder liggende criteria voldoet en het overige materiaal voldoet aan de volgende eisen: – vermenging van hout met genetisch gemodificeerd hout is in de hele keten niet toegestaan – het hout is niet gekapt in strijd met fundamentele mensenrechten
	<i>Toelichtingen:</i> Onder vermenging wordt verstaan: vermenging met ander hout uit de Categorieën 1 en 2 dat niet aan de verschillende duurzaamheidseisen voldoet.
	De organisatie die een claim maakt ten aanzien van het voldoen aan dit criterium beschikt over een werkend Due Diligence Systeem waarmee aangetoond wordt dat er een laag risico is dat het overige materiaal niet aan deze eisen voldoet. Voorbeelden voor een dergelijk Due Diligence Systeem zijn de FSC Standaard 40-005 V3.0 en het Sustainable Biomass Partnership.

Lijst d.d. 10 maart 2020, laatste versie zoals aangeleverd door de Convenantpartijen.

E Enquête stimuleringsprogramma

De jaarrapportage richt zich op feitelijke data om inzicht te krijgen in het stimuleringsprogramma. Volgende vragen worden in het kader van de volgende artikelen uit het Convenant gesteld:

“Artikel 7.1

- *Hoeveel kleine boseigenaren (met bijbehorend areaal) zijn benaderd voor deelname aan het certificeringsprogramma?*
- *Hoeveel trainingen, begeleidingsactiviteiten en andere stimuleringsactiviteiten zijn georganiseerd?*
- *Hoeveel kleine boseigenaren zijn gecertificeerd sinds de start van het stimuleringsprogramma?*
- *Een overzicht van organisaties en deskundigen die zijn betrokken bij de uitvoering van het Stimuleringsprogramma.*
-
- *De onafhankelijk derde zal in het kader van deze rapportage waar mogelijk en indien van toepassing partijen adviseren waar zinvolle intensivering van het stimuleringsprogramma gewenst is.*

Artikel 7.2

Partijen beleggen binnen drie weken na gereedkomen van de rapportage een vergadering onder leiding van de Voorzitter van de borgingscommissie. Bij dat overleg wordt de voortgang besproken en adviezen besproken om de effectiviteit van het stimuleringsprogramma te vergroten.”

Deze vragenlijst richt zich specifiek op het jaar 2021.

We ontvangen graag zoveel mogelijk stukken plus waar nodig een toelichting waaruit de antwoorden op deze vragen blijken, zoals:

- een document of documenten waaruit is op te maken welke vorderingen en activiteiten in 2021 zijn gemaakt en georganiseerd en welke plannen specifiek voor 2021 op de planning stonden;
- annual report van de DBC Foundation over 2021;
- evt. andere monitoringsrapportages over 2021;
- andere achtergronddocumenten, die u relevant acht voor onze analyse en die niet op de website van de DBC staan.

Het is niet nodig de vorig jaar gedeelde stukken opnieuw te delen. U kunt hier uiteraard in uw toelichting wel naar verwijzen.

Naar aanleiding van de toegezonden informatie worden eventueel nog aanvullende vragen gesteld.

Stimuleringsprogramma⁶

1. Welke activiteiten stonden er in 2021 op de planning van het stimuleringsprogramma voor elk van de 6 modules van het programma? Hebben er nog activiteiten plaatsgevonden naast de werkzaamheden van AFF? Welke barrières beoogden de activiteiten weg te nemen?
2. In hoeverre zijn deze activiteiten ook daadwerkelijk uitgevoerd? Wat waren de redenen voor eventuele aanpassingen of afgelastingen van bepaalde activiteiten? Wat valt er te zeggen over de effectiviteit van deze activiteiten? Welke vooruitgang is er geboekt t.o.v. vorig jaar?
3. Wat is de invloed van de coronacrisis geweest op de uitvoering van het stimuleringsprogramma?
4. Hoeveel kleine boseigenaren (met bijbehorend areaal) zijn benaderd voor deelname aan het certificeringsprogramma (Artikel 7.1)? Binnen welke activiteiten en waar?

Betrokken organisaties en deskundigen

1. Welke organisaties en deskundigen zijn in 2021 betrokken geweest bij de uitvoering van het stimuleringsprogramma, naast de AFF (Artikel 7.1)?
2. Waarom werden deze organisaties en deskundigen betrokken?
3. Door wie werden deze organisaties en deskundigen geselecteerd?
4. Waar bestond de betrokkenheid van deze organisaties en deskundigen uit? Hoe vaak waren zij betrokken en bij welke activiteiten?

Certificering op perceelniveau, FSC of gelijkwaardig

1. Hoeveel kleine boseigenaren zijn gecertificeerd in 2021 binnen de scope van het stimuleringsprogramma (Artikel 7.1)?
2. Van welke certificeringsschema's was sprake bij deze kleine boseigenaren en hoe was de verdeling?

Vul in:

Jaar	Aantal (nieuw) gecertificeerde kleine boseigenaren	Bijbehorend areaal (in ha)
2021		

⁶ Bedoeld wordt het stimuleringsprogramma zoals benoemd in Artikel 5 van het Convenant duurzaamheid biomassa.

